

ચીની
દેશ
બિલ
દ્વારા



શિશુઓની દરદા વિષ્ણુ

શિશુ દેશની ભવિષ્યત કિન્તુ
પરિસ્થિતિ પરિબેશ સહૃદ
શિશુની પારાં અનુકૂળ ન થાએ,
મેઘથ્થુપારાં લાગે તાજી
ભવિષ્યત અનારા હેલે એમિતી
અનેક અછી યોજ્ઞાને
પ્રતિકૂળ પરિસ્થિતિને થ્બા શિશુની
ભવિષ્યત સજાતીબા દાયિત્વ
નેરાપ્તિ....

૩

પ્રછદ પ્રસંગ



૮/૯

બિનેપા

ଶିଶୁଜୀବିତ ପରିଧା ବିଷୟ



ଶିଶୁ ଦେଶର ଭବିଷ୍ୟତ
କିନ୍ତୁ ପରିସ୍ଥିତି ପରିବେଶ
ସବୁ ଶିଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁକୂଳ
ନ ଥାଏ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ
ଲାଗେ ତାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ
ଆଶାରା ହେଲେ
ଏମିତି ଅନେକ ଅଛନ୍ତି
ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତିକୂଳ
ପରିସ୍ଥିତିରେ ଥିବା ଶିଶୁଙ୍କ
ଭବିଷ୍ୟତ ସଜାତିବା
ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇଛନ୍ତି....

ଶ୍ରୀ ହସିଲେ ଦେଶ ହସିବ । ଶିଶୁମାନେ ଦେଶର ଭବିଷ୍ୟତ । କିନ୍ତୁ ବେଳେବେଳେ ସମୟ କାହାରିବୁ କେମିତି ପରିଷ୍ଠିତର ସମ୍ବୂଧନ କରାଇଥାଏ । ଏଥୁଯୋଗୁ କେତେକ ଶିଶୁଙ୍କ ଉବ୍ଦିଷ୍ଟ ଗଠନ ସରସବୀର ହେଉଥିବା ବେଳେ ଓ ଆଉ କାହାର ଶିକ୍ଷା, ସ୍ଥାପନ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ବିକାଶରେ ବାଧା ଉପ୍ରିଯାଏ । ଯାହା ସ୍ଵପ୍ନ ସମାଜ ଗଠନ ପାଇଁ ଶୁଭକର ନୁହେଁ । ଏମିତି ପରିଷ୍ଠିତର କେତେଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଶିଶୁମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ଓ ଭବିଷ୍ୟତର ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଗଠନମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିଥାନ୍ତି । ସେମିତି କେତେଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସାମର୍କରେ...

ଗାଁରେ ଗରିବ ପିଲାଙ୍କୁ ପଡ଼ାନ୍ତି— ସେ ଜଣେ କଲେଜ ଛାତ୍ର । ମାତ୍ର ଜନସେବାକୁ ନିରଜ ବ୍ରତ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି । ସ୍କୁଲ ଓ କଲେଜ ବୟସରୁ ସେ ବିଭିନ୍ନ ଜନପଦେତନତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ତାଙ୍କ ରଖାଇଛନ୍ତି । ନିଜ ଗାଁର କେତେଜଣ ଗରିବ ଆଦିବାସୀ ପିଲାଙ୍କୁ ମାଗଣାରେ ସେ ପାଠ ପଡ଼ାଇବାରେ ଖୁସି ହୁଅଛି । ସେ ହେଲେ ମାନସ କୁମାର ସାହୁ । ବନୟ ପ୍ରାୟେ ୮୮ ହେବ । ଘର ଖୋର୍ଦ୍ଦିଃ ଜିଲ୍ଲା ଟାଙ୍ଗା ନୁକ ଅନ୍ତର୍ଗତ କୁହାତ୍ତି ଗାଁରେ । ସେ କୁହାତ୍ତି ଆମ ଘର ପାଖରେ ରହିଛି ଜନତା କଲେଜ । ଏହି କଲେଜର ପଣ୍ଡିତମଣଟେ ରହିଛି ଛୋଟ ଆଦିବାସୀ ସାହୁ ଗାଁ ଚି । ନୀ ତା’ର ଅନ୍ଧାରି । ଏଠାକାର ଲୋକମାନେ ଖୁବ୍ ସରଳ । ପ୍ରାୟତଃ ଦିନ ମାତ୍ରାଗତି । ଜଙ୍ଗଳରୁ ଜାଲେଣି କାଠ, ଦାନ୍ତକାଠି ସଂଗ୍ରହକର ଗାଁରେ ଦିନ୍ଦିକରି ନିଜ ପରିବାର ଚଳାଇଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଶିକ୍ଷାଠାରୁ ବହୁ ଦୂରରେ । ଅନେକ ପିଲା ସ୍କୁଲ ଓ କଲେଜ ଶିକ୍ଷାରୁ ବନ୍ଧିତ । କାରଣ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ଦରକାର ପଡ଼େ ବୋଲି ଏମାନଙ୍କ ଧାରଣା ରହିଛି । ଏମିତି ପରିଷ୍ଠିତିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ପ୍ରଥମେ ଅନ୍ଧାର ସାହିରେ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଗୋଟିଏ ଖବରକାଗଜ ପଡ଼ି ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଶବିଦେଶର କଥା ଶୁଣାଉଥିଲି । ଏମିତି କିଛିଦିନ ତାଳିଲା । ତା’ପରେ ମୋର ଲକକା ସମୟରେ

କରି ପ୍ରଥମେ ଏକଣ ପିଲାଙ୍କୁ ନେଇ ପଠାପଡ଼ିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା । ସେହିମାନେ କି ଅଧାରୁ ପଢ଼ା ଛାଡ଼ୁଥିଲେ, ପଣି ଯିବ ଆବଶ୍ୟକ ପାଠ ପଡ଼ି ନ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ

କରାଇଥିଲୁ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ମୋ ପକେଟମନିରୁ ସଞ୍ଚିତ ଅର୍ଥରେ ବହି, ଖାତା, ସ୍ଵେଚ୍ଛ ଆଣି ପିଲାଙ୍କୁ ଯୋଗାଇଥିଲି । ବିଶେଷକରି ଖରାଙ୍ଗିରେ ପଡ଼ାଇବାରେ ଅଧିକ ସମୟ ଦେଉଥିଲି । ପ୍ରତି ରବିବାର ଓ ଶନିବାର ଦିନ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରଭାବେ କିନ୍ତୁ ଶିକ୍ଷଣୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ପଡ଼ାଇଥାଏ । ଧୀରେଧାରେ ପିଲାମାନେ ସ୍କୁଲ ଯିବା ଏବଂ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ସଚେତନ ହେଲେ । ପ୍ରାୟ ୨୭ ଜଣା ପିଲାଙ୍କୁ ପାଠ ପଡ଼ାଉଛି । ପୁଣି ଉଜ୍ଜବଳ ପିଲା କଲେଜ ଯାଏ ପଡ଼ିଲେଣି । ଝିମାନେ କିପରି ପାଠ ପଡ଼ିବେ ସେଥିପାଇଁ ସଚେତନତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରି ଗପ ଓ ଗାନ୍ତ ବହି ବାଣିଜ୍ଞ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ କଲେଜ ବୟସରେ ଏନ୍ଧେସାଏସରେ ଯୋଗଦେଇ ବିଭିନ୍ନ ଜନସାଚେତନତା କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲି । ପୁଣି ବିଷ ପଢ଼ା ସରିଲା ପରେ ଏମ୍ବେଳିତିକୁ କୋର୍ସ ସାରିଛି । କିଛିରକ୍ଷ୍ଯ ଏମ୍ବେଳିକେଣେସରେ, କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅଭିଜ୍ଞତା ରହିଛି । ଗାଁ ଗାଁ ବୁଲି କରୋନାଠାରୁ ଦୂରେଇବା ପାଇଁ ମାତ୍ର, ସାନିଚାଇଜନ ବ୍ୟବହାର, ଚିକାଦାନ ସମ୍ପର୍କରେ ଜନସାଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଲାଗି ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନ୍ୟ ଶିରରେ ଯୋଗ ଦେଇଛି ।

ଶିଶୁମାନଙ୍କ ସ୍ଥାଯ୍ୟ ପୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସହଯୋଗ କରନ୍ତି – ଥରେ ତାଙ୍କ ଗାଁର
ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଚିରେ ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସେ କଟକ
ବଡ଼ଦେଖିକାଳକୁ ଆଣିଥିଲେ ଟିକିଥା ପାଇଁ । ସେବୋଠାରୁ ସେ ଏମିତି ସେବାକୁ
ଆପଣେଇଛନ୍ତି । ବିଶେଷକରି ଶିଶୁମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସେ ଚିନ୍ତିତ ଥାଏନ୍ତି ।
ସେ ହେଲେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ରାଓ, ପିଟା ଏଲ. ବକଳାମ ରାଓ । ଘର ଯାଇପୁର
ରୋଡ଼ର ଯୋକଡ଼ିଆରେ । ମାତ୍ର ସେ ଛୁଟନ୍ତି କଟକ ବଞ୍ଚି ବଜାରରେ । ସେ
ବୁଝନ୍ତି, ଆଜକୁ ପ୍ରାୟ ମଧ୍ୟବର୍ଷ ଧରି ବିଜନ ଦୁରାଗୋଟ୍ୟ ବ୍ୟାଧରେ ପାହିତ
ବୟକ୍ତ ଓ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ଟିକିଥା ସେବାରେ ନିଜକୁ ସାମିଲ କରିଆସିଛି । ତେବେ
ଯେତେବେଳେ ଶିଶୁମାନେ ଦୁରାଗୋଟ୍ୟରେ ପାହିତ ହୋଇ ତାକୁରଖାନା ଆସନ୍ତି
ମୋ’ ଦୂଦିଯ କାନ୍ଦି ଉଠେ । ସେମାନଙ୍କୁ କିଭିଲି ଉପମୁକ୍ତ ଟିକିଥା ମିଲିପାରିବ ମୁଁ
ମୋ ନିଜର ସାଧ୍ୟମତେ ଆହାୟ କରିଥାଏ । ଅନେକ ସମୟରେ ବାପାମା’
କେଉଁଠିକୁ ଯିବେ କେଉଁ ତାଙ୍କରଙ୍କୁ ଦେଖେଇବେ ଜାଣିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନୁ
କାମରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହାୟ କରିଥାଏ । ୧୯୮୮ମେଟିହାଠାରୁ ଏପରି
ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲୁରଖୁଛି । ୧୯୯୫ମେଟିହାଠାରେ ଜଣେ ଅସାଧ୍ୟ ଝେଙ୍କ ସହିତ
ମୋର ବିବାହ ହେଲା ।





ମାନସ କୁମାର ସାହୁ



ସମୟକ୍ରମେ ତାଙ୍କ ମା'ଙ୍କ ଅକାଳ ମୃଦୁ ଯୋଗୁ ସେ ବଡ଼ମେଡ଼ିକାଲରେ ଚାକିରିଟିଏ ପାଇଲେ । ଏଥୁଯୋଗୁ ବଡ଼ ମେଡ଼ିକାଲରେ ରୋଗୀଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମତେ ଆଉ ଚିକେ ସହଜ ହେଲା । ମେଡ଼ିକାଲକୁ ଯେବେ ଯାଏ ଗରିବ ଅସାହାୟ ଅସୁନ୍ଦର ପିଲାଙ୍କୁ ଦେଖିବା କ୍ଷଣି ସ୍ଵତଂସ୍ପ୍ରଭୃତ ଭାବେ ସେମାନଙ୍କୁ କିପରି ସାହାୟ୍ୟ କରିପାରିବି ମନକୁ ଗଲିଆସେ । ସେମାନେ କେଉଁ ବିଜାଗକୁ ଯିବେ, କେଉଁ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଯିବେ, ସେଠାରେ କିପରି ପହଞ୍ଚ ପାରିବେ ଲଭ୍ୟାଦି ସେବା କାର୍ଯ୍ୟକରିଥାଏ । ଏଥୁପାଇଁ କାହାରିତାରୁ କିମ୍ବା ଗଙ୍ଗା ନିଏ ନାହିଁ । ଏମିତି କାମରେ ମତେ ଭଗାନଙ୍କ କୃପା ମିଳେ ।

ମଧ୍ୟ କେହି ରକ୍ତ ଦେବାକୁ ମନ ବଳାଉ ନ ଥିଲେ । ମନରେ ଚିକେ ଭୟ ଆସୁଥିଲା । ତା'ପରେ ରକ୍ତ ଦେଇଥିଲି । ତା' ପରଦିନ ମେଡ଼ିକାଲକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲି ଲୋକଟି ଖୁବି ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ମତେ ଭଲ ଲାଗିଲା । ଯାହା ଭୟ ଥିଲା ସବୁ ଦୂରେଇଗଲା । ସେବେଠାରୁ ସବୁ ଟିକଠାର ଚାଲିଛି । ସେହିପରି ୨୦୦୪ ମସିହାର କଥା- ମେଡ଼ିକାଲରେ ଛୋଟ ଝିଅଣିଏ ରକ୍ତ ପାଇଁ ତା' ମା'କୁ କହୁଛି, ମା' କାଳି ଯଦି ରକ୍ତ ନ ମିଳିବ ତେବେ ମୁଁ ମରିଯିବି ନା ! ଏହି କଥାଟି ଶୁଣି ତା' ମା'ର ଆଖୁରେ ଲୁହ ଛଳଛଳ ହୋଇ ଯାଉଥାଏ । ତାଙ୍କର ବିକଳ ସହିପାରିଲି ନାହିଁ । ତାକୁ ରକ୍ତ ଦେବା ପାଇଁ କହିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ପିଲାଟି ଥାଳାସେମିଆ ଗୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ । ତାକୁ ପ୍ରତି ମାସରେ ରକ୍ତ ଦରକାର । କେଉଁଠାରୁ ଆସିବ ! ସେଥିପାଇଁ ଚିକାକଲି । ଆଉ ମୋ ସହିତ ଖେଳୁଥାବା କେତେକ ସାଙ୍ଗ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକଣ୍ଠୁ ଏ ବିଷୟରେ ଜଣାଇଲା । ସେବେଠାରୁ ଥାଳାସେମିଆ ଶିଶୁଙ୍କ ଜାବନ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ ଜାରି ରଖିଛି । ଏହିଟି ପିଲାଙ୍କୁ ରକ୍ତ ଦେବା ପାଇଁ ପରିବାର କରିଆଗେ ଏକ ୧୭ଜଣିଆ ଗୁପ କରିଛି । ପ୍ରତି ମାସରେ ଜଣେ ଲେଖାର୍ ମାଗଶା ରକ୍ତଦାନ କରିଥାନ୍ତି । ପ୍ରାୟ ୫ଶ ଥାଳାସେମିଆ ପିଲାଙ୍କୁ ପୋକ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ମଧ୍ୟ ଗୃହଶବ୍ଦ କରିଛି । ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ତଦାନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଆଯୁଣ୍ଟି । ଏବେ ଜଣେ ୧୮ ବର୍ଷ

ବୟସର ଝେଳୁ ପ୍ରତି ମାସରେ ରଜ୍ଜନାନ କରାଯାଉଛନ୍ତି ।
ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ପିଲାଙ୍କର ଦରଦୀ ବନ୍ଧୁ - ସକାଳୁ ସକାଳୁ ନିଜର ରୋଗଶାର
ସାରି ପ୍ରାୟ ୧୯୩ ବେଳେ ଥେ ବାହାରି ପଡ଼ନ୍ତି ବିଭିନ୍ନ ବସ୍ତୁ ଅଞ୍ଚଳକୁ ।
ବିଭିନ୍ନ ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ପିଲାଙ୍କୁ ଶିଖି ଦେବାରେ ସମୟ ବିତାଇଥାଏଟି । ସେମାନଙ୍କ
ଶାରୀରିକ, ମାନସିକ ଓ ବୌଦ୍ଧିକ ବିକାଶ ଲାଗି ରାଜ୍ୟର ଅନେକ ଦୃଷ୍ଟିହାନ
ପିଲାଙ୍କୁ ବିଶେଷକରି କ୍ରିକେଟ, ଫୁଟ୍‌ବଲ୍ ଓ ଦେବ ଖେଳ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରିକ୍ଷଣ
ଦେଇ ଭିନ୍ନ ପରିଚୟ ପ୍ରଦିତ କରିଛନ୍ତି । ସେ ହେଲେ ଡ୍ରିଲୋଚନ ବେଉରା,
ଡାକନାମ (ମାନସ) । ଘର ଖୋର୍ଦ୍ଦ୍ଵା ଜିଲ୍ଲା ଦାରୁଲୁଙ୍ଗରେ । ସେ କୁହାନ୍ତି - ବିଦ୍ୟା
ପାୟ କରିବା ପରେ ମନପସନ୍ଦର ଗାନ୍ଧିଟିଏ ପାଇଁ ବହୁତ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲି ।
ହେଲେ ସେମିତି କିଛି ହୋଇ ପରିଲାନାହିଁ । ତେଣୁ ନିଜକୁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ
ନିଯୋଜିତ ରଖୁ ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ସେ ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ପିଲାଙ୍କ
ବିକାଶ ଦିଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଲି । ତାପଥ ଦୃଷ୍ଟିବାଧୁତ ପିଲା ଓ ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ପିଲାଙ୍କ

କିଭଳି ଭଲଭାବେ ତାଳିମ ଦେଇପାରିବି ସେଥିପାଇଁ ୨୦୨୧୯ସିହାରେ
ଏକ ଘରୋଇ ସଂସ୍କୃତାଙ୍କ ପାରିଭ୍ରାମିକ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରମାଣିତ କଲି । ପୁଣି
ବ୍ରେଲିମିପିରେ ପ୍ରାୟ ମନାସ ଚ୍ରେନ୍ତି ନେଲି । ଜାତୀୟ ଦୃଷ୍ଟିବାଧୁତ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ସଂସ୍କୃତ ମୁଦ୍ରାଙ୍କରୁ ବିତାଳିମା ମେଲି । ପରେ ବିଭିନ୍ନ ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ପିଲାଙ୍କ ସାମାନ୍ୟକ
ବିକାଶ ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ନିଜେ ବିଭିନ୍ନ ଗାଁ ଓ ବସ୍ତିରେ ଘରିବୁଳି ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ପିଲାଙ୍କୁ
ସୁଲା ଯିବାରେ ସହଯୋଗ କଲି । ତେବେ ମୋର ଏହିସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି
ଏକ ଘରୋଇସଂସ୍କୃତ ମୋ କାମରେ କିଛି ସହଯୋଗ କରିବାକୁ କହିବାରୁ
ଅଧିକ ଆଗ୍ରହୀ ହୋଇଥିଲି । ଏମାତ୍ର ପ୍ରାୟ ୭୩ଶରୁ ଜଞ୍ଜି ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ପିଲାଙ୍କୁ
ପାଠପଡ଼ିଲାବାତାରୁ ଆରମ୍ଭକରି ଚେସି, ଫୁଟବଲ ଓ କ୍ରିକେଟ ଆଦି ଖେଳ
ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛି । ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କିଭଳି ସମାଜର ମୁଖ୍ୟ ସ୍ଥୋତ୍ରରେ
ସାମିଲ କରି ହେବ ଓ ସାଧାରଣ ପିଲାଙ୍କ ଭଳି ସେମାନଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ଦ୍ୱୁଲରେ
କିପରି ସାମିଲ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମନ କରିଛେବ ସେ ପ୍ରୟାସ ଜାରି ରଖିଛି ।
ଏଥିପାଇଁ ୧୩ରୁ ୧୦ମ ଯାଏ ପିଲାଙ୍କୁ ସହଯୋଗ କରିଥାଏ । ତେବେ
ନିଜ ପରିବାର ଚଳାଇବା ପାଇଁ କାନନବିହାର ଅଞ୍ଚଳରେ ଏକ ଗ୍ରୋସିର ଓ
ପରିବା ଦୋକାନଟିଏ ଖୋଲିଛି । ସକାଳୁ ସକାଳୁ ନିଜର ରୋଜଗାର କାର୍ଯ୍ୟ
ସାରି ପ୍ରାୟ ୧୮ ବେଳକୁ କାଟେଣା, ଚନ୍ଦକା, ସମ୍ପୁର, ବାରଙ୍ଗ ଆଦି
ପ୍ଲାନରେ ରହୁଥିବା ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ପିଲାଙ୍କୁ ପଡ଼େଇବା ଓ ଖେଳେଇବାରେ ସମୟ
ବିତେଇଥାଏ । ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ପରିବେଶ ଓ ଚ୍ରେନ୍ତି ମିଳିଲେ
ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧିଘଟେ । ସେମାନେ ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସକ୍ଷମ
ହେଇପାରନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ତାଳିମ ଦେବାକୁ ପ୍ରୟାସ ଜାରି
ରଖିବି ।

ସରକାରୀ, ବେସରକାରୀ ପ୍ରତିରେ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ବିତ୍ତିଳ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି । ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ଶିଶୁ ଏକ୍ଷେତ୍ରରୁ ବଞ୍ଚିତ । ତେବେ ସ୍ଥାନର କଥା କିଛି ଲୋକ ଏହି ଶିଶୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମୟ ଦେବା ସହ ସେବାମଙ୍କ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ଏହି ଶିଶୁମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗତିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ ହେବ ।

-ବନ୍ଦିହାରୀ ବେହେରା



ଗୋପୀ ମୋହନ ପତ୍ରନାୟକ



କ୍ଷେତ୍ର ପିଲା ବଢ଼ୁ କାମ

ହେସିବା ଖେଳିବା ବୟସ ସେମାନଙ୍କରା
କିନ୍ତୁ ଏଇ ବୟସରେ ସେମାନେ ଏମିତି କିଛି
କରିଦେଖାଇଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ବଡ଼ମାନେ କରିବା
ବି କଷ୍ଟକର । ନିଜର ସାହସ, ବୁଦ୍ଧି ଓ ବିଶେଷ
ପ୍ରତିଭା ପାଇଁ ଏଇ କୁନି କୁନି ପିଲାମାନେ ସାରା
ପୃଥ୍ବୀରେ ପାଇଛନ୍ତି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ..

ଅସ୍ତ୍ରେତ କୋଳାରକର: ମାତ୍ର ଗ ବର୍ଷରୁ ହେ ଅସ୍ତ୍ରେତ ସାରା
ପୃଥ୍ବୀରେ ନିଜର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ସଫଳ
ହୋଇପାରିଥିଲେ । ଆଉ ପାଇଥିଲେ ସର୍ବକନିଷ୍ଠ ହାଇ ଫ୍ଲୋୟର
୪୦ ଶାଇଗଲ୍ । ଏହି ଶାଇଗଲ୍ ସେ ତାଙ୍କର ଅଭ୍ୟୁତ୍ତ ତତ୍ତ୍ଵକଳା
ପାଇଁ ପାଇଛନ୍ତି । ତା ଛାଡ଼ା ଗୋବାଲ ଗଲକୁ ପ୍ରେସି ସାମାନ୍
ବି ପାଇଛନ୍ତି । ଗ ମାସର ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତରୁ ହେ ସେ ରଙ୍ଗ ସହ
ଖେଳିବା ଆଗମ କରିଦେଇଥିଲେ । ବାପା ମା' ତାଙ୍କର ଏହି
ଅନ୍ତର୍ନିର୍ମିତ କଳାକୁ ଉଚ୍ଚିପାରିଥିଲେ । ୧୦୧୭ରେ ଯେତେବେଳେ
ତାଙ୍କୁ ଯେବେ ୨ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ
ସୋଲୋ ଆର୍ଟ ଏକଜିବିଶନ ପୁଣେରେ ହୋଇଥିଲା । ଏହାପରେ
ପରିବାର ସହ ସେ କାମାଡ଼ା ଚାଲିଯାଇଥିଲେ । କାମାଡ଼ାରେ ବି
ସୋଲୋ ଏକଜିବିଶନ ହୋଇଥିଲା । ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ପେଣ୍ଟ
୨୦୦୦ ଡଲାରରେ ବିକ୍ରି ହୋଇଥିଲା । ନିକଟରେ ତାଙ୍କ ପେଣ୍ଟ
ମୁୟକର୍ତ୍ତା ଆର୍ଟକୁପୋର ବି ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଛି । ୪୦ ବର୍ଷର
ଇତିହାସରେ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବକନିଷ୍ଠ ତତ୍ତ୍ଵକଳା, ଯାହାଙ୍କ
ପେଣ୍ଟ ଏଠାରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଛି ।

ଲାଇଫ୍ ପାଗେଗ୍ରାଫ୍ସର । ୧୦ ବର୍ଷ ବୟସରେ ୨୦୨୦ରେ
ସେ ଏକିଆର ସର୍ବକିନିଷ୍ଠ ଥୀଲ୍କୁ ଲାଇଫ୍ ପାଗେଗ୍ରାଫ୍ସର
ସମ୍ମାନ ପାଇ ଲାଇଫ୍ ରଚିଥିଲେ । ୨୦୧୮ରେ ତ ସିଏ
'ଥୀଲ୍କୁ ଲାଇଫ୍ ପାଗେଗ୍ରାଫ୍ସର ଅଣ ଦ ଲୟର' ସମ୍ମାନରେ
ସମ୍ମାନିତ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଉଠାଇଥିବା ପାଇପ ଭିତରେ
ଦୁଇ କୁଣ୍ଡ ପେଚାର ପାଗେକୁ
ଏଥୁରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପାଗୋ
ଭାବେ ଚଯନ କରାଯାଇଥିଲା ।
ବ୍ରିଜେନର ନାବୁରାଳ ହିନ୍ଦୁ ମୁଜିଯମ
ଏହି ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଆଯୋଜନ
କରିଥାଏ । ଏ ବର୍ଷ ବୟସରୁ ତାଙ୍କର
ପାଗେଗ୍ରାଫ୍ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ।

ତାଙ୍କର ଅନେକ ପଣେ ଲୋନଳୀ ପ୍ଲାନେଟ ସ୍ଥିକେ, ଲୋନଳୀ ପ୍ଲାନେଟ ଜର୍ମାନୀ, ଲୋନଳୀ ପ୍ଲାନେଟ ଛଣ୍ଡିଆ, ବିଦ୍ୟେ ଓଇଲ୍‌ଡାକ୍ଲୁ ଲାଇଟ ସ୍ଥିକେରେ ପ୍ଲାନ ପାଇଛି । ୧୯୭୦ରେ ଗୋବାଲ ଚାଇଲ୍‌ଡାକ୍ଲୁ ପ୍ରୋଟିକ୍ ଆଫ୍ରାର୍ଟ ବି ସେ ପାଇଛନ୍ତି ।

ଲିସ୍ତିପ୍ରୟା କଳୁଜମ୍: ୨୦୧୯, ମଣିପୁରରେ ଜନ୍ମିତ ଲିସ୍ତିପ୍ରୟା ଜଣେ
କ୍ଲାଇମେଟ ଆକ୍ଷିଭିକ୍ଷା । ୨୦୧୯ର ମୁଖ୍ୟାଇଚେତ୍ତ ନେଶନ୍ସ୍‌ସର କର୍ତ୍ତାବ୍ଦୀ
ଅନ କ୍ଲାଇମେଟ ଚେଞ୍ଚରେ ସେ ଥିଲେ ସର୍ବକିନିଷ୍ଠ ବକ୍ତା । ସେତେବେଳେ
ତାଙ୍କୁ ମାତ୍ର ଗ୍ରେଗ୍ ବର୍ଷ ବସ୍ତ ସହିତ ହେଲାଇଥିଲା । ଅନେକେ ତାଙ୍କୁ ‘ଡାରତର
ଗ୍ରେଗ୍ ଅନବର୍ଗ’ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି । ୨୦୧୯ରୁ ସେ ପରିବେଶ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଉପରେ କ୍ୟାମେନ କରିଥାଏସ୍ତାନ୍ତି । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଧାନ
ଆକର୍ଷଣ କରି କ୍ଲାଇମେଟ ଚେଞ୍ଚ ଆଇନ ପାଇଁ କରିବାକୁ ସେ
ଡାରତର ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ହାଉସ୍ ପାଖରେ ୧ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟ ବିଭାଇଥୁଲେ ।
୨୦୧୯, ମାତ୍ର ଅଗଣ୍ଧରେ ତାଙ୍କୁ ‘ଆର୍କିଟ ଟିଲ୍କେନ୍ ପିୟ’ ପ୍ରାଇଜ ପ୍ରଦାନ
କରାଯାଇଥିଲା ।

ଲିଦ୍ଧିଆନ ନଧ୍ୟଶ୍ଵରମ୍: ୧୦୦୪ରେ ଜ୍ଞାନ ଲିଦ୍ଧିଆନ ଜଣେ କୁଣ୍ଡ ପିଆନୋ ବାଦକ । ୧୦୧୯ରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ୧୩ ବର୍ଷ ବୟସର ହୋଇଥିଲେ ‘ସିରିସ୍ ଟ୍ୟାଲେଣ୍ଟ ଶୋ’ ଜ୍ଞାନିଥିଲେ । ଆଉ ପାଇଥିଲେ ୧ ମିଲିଯନ ଡଲାର ପୁରୁଷାର ଗାନ୍ଧି । ଏହି ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ସେ ଜଣାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ୧ ମିନିଟ୍‌ରେ ୭୫୦ ବିନ୍ଦୁ ବଜାଇ ଓ ପରେ ସ୍କିଟ ବଢାଇ ୧ ମିନିଟ୍‌ରେ ୩୬୫୪ ବିନ୍ଦୁ ବଜାଇ ଚକିତ କରିଦେଇଥିଲେ । କର୍ମସ୍ଵରୂ ସେ ପିଆନୋ ବଜାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ବାପା ବର୍ଣ୍ଣନ ସତିଶ ତାଲିମ ମୁଖିକ ଡାଳରେକ୍କୁ ଅଚନ୍ତି । ଲିଦ୍ଧିଆନ ୪ ବର୍ଷ ଏ.ଆର ରେହମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଥିବା କେବଳ ମୁଖିକ କଞ୍ଚାରଭେଟୋରିରେ ପିଆନୋ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରେଣ୍ କରିଛନ୍ତି ।

ରମେଶ ପ୍ରଗନ୍ଧାନଶ୍ଵା: ଚେକ୍କାଇର ରମେଶ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ଚେଷ୍ଟର ବିଶ୍ଵାସକର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା । ୨୦୧୭, ୧୦ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେ ସର୍ବକନିଷ୍ଠ ଇଣ୍ଡିଆନ୍ସାଫାଲ ମାଷ୍ଟର ମାନ୍ୟତା ପାଇଥିଲେ । ୨୦୧୮ ରେ ଗ୍ରାନ୍ଟମାଷ୍ଟର ଟାଇଟଲ ହାସଳ କରିଥିବା ୪୨ ସର୍ବକନିଷ୍ଠ ବାଲକ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସର୍ଜି କାର୍ଜିକିନ୍ଦା, ଗୁକେଶ ଡି, ଜାତୋଧ୍ୱର ସିଦ୍ଧାରୋତ୍ତ ଏହି ଟାଇଟଲ ହାସଲ କରିଥିଲେ । ୨୦୧୯ ରେ ସେ ଡ୍ରାଇଭ ମୁଥ ଚାମିଯନର୍ମୀୟ, ଅଣ୍ଟର ୧୮ ବିଭାଗରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରି ଲାଗୁ ହେବାର ରଚିଥିଲେ ।



૧૦



ଅର୍ଣ୍ଣଦୀପ



ଶ୍ରୀପିତ୍ର

ଅନେକରେ ଏକ ପାଞ୍ଜୁବିଆ

ଜଣେ ସୁ-ଚିହ୍ନିକା ଭାବରେ ସେମିତି ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଦରଣୀୟା,
ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଲେଖ୍ନବା ଭାବରେ ସେମିତି ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟା ହେଲେ
ଏବେ ବି ସେ ଖୁବି ହୁଅଛି ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମ ଅଭିନୟକ୍ଳା ଇଣ ହେଲେ ତା.
ମଞ୍ଚବାଳା ପଣ୍ଡା; ଯାହାଙ୍କ ଭିତରେ ଏକାଧାରରେ ରହିଛି ସେବା ମନବୃତ୍ତି
ଓ ଦରଦୀ ହୃଦୟ ସହ ଖୁଆଳି ମନିଷୀ...



ଦେ ଜୀବନ ଜିଲ୍ଲାରେ ଦିଶ୍ୟାଏ ରଖନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଜୀବନ କେବଳ ଗୋଟେ ଯାତ୍ରା । କ'ଣ ହରାଇଛନ୍ତି ବା କ'ଣ ପାଇଛନ୍ତି ଏ ହିସାବ ସେ କେବେ ରଖୁ ନାହାନ୍ତି । ଜୀବନ ତାଙ୍କ ଯେଉଁତାଙ୍କ ଭାବରେ ବାଟ କଢ଼େଇଛି ସେମିତି ସେ ଜିଲ୍ଲା ତାଳିଛନ୍ତି । ଜଣେ ସୁ-ଚିକିତ୍ସା ଭାବରେ ଯେମିତି ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଦରଣୀୟ, ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଲେଖକା ଭାବରେ ସେମିତି ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ । ହେଲେ ଏବେ ବି ସେ ଝୁରୁ ଝୁଅନ୍ତି ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମ ଅଭିନନ୍ଦକୁ ଲାଗ ହେଲେ ତା । ମଞ୍ଚୁବାଲା ପଣ୍ଡା ; ଯାହାଙ୍କ ଭିତରେ ଏକାଧାରରେ ରହିଛି ସେବା ମନୋବୃତ୍ତି ଓ ଦରଦୀ ହୃଦୟ ସହ ଖୁଆଲି ମନଟିଏ ।

ନିଜର ଅଧ୍ୟକ୍ଷାଙ୍ଗ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଲୋକଙ୍କ ଝିଆ,
ଉଦ୍ଦଶୀ ୩ ମା'ର ପରିଚଯରେ ପରିଚିତ ମଞ୍ଚୁବାଲାଙ୍କ ଜନ୍ମ
ଆନ୍ତରିକ ଦେଶର ବିଜ୍ଞାନାଳମ ମଞ୍ଚୁଶାରେ । ବାପା ସ୍ଵର୍ଗତ ପଞ୍ଚାନନ
ପଞ୍ଚା ଥିଲେ ହାଇପ୍ଲୁଲରେ ସଂୟୁତ ପରିଚିତ ଓ ମା' ସ୍ଵର୍ଗତ ସାବିତ୍ରୀ
ଦେବୀ ଥିଲେ ମୃତ୍ୟୁଣା । ଆଉ ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ଥିଲା
ପଞ୍ଚମ ଶ୍ରେଣୀ । ହେଲେ ସେ ଥିଲେ ପ୍ରକୃତରେ ଖୁବ୍ ଜ୍ଞାନୀ । କାରଣ
ମଞ୍ଚୁବାଲା ବୁଝନ୍ତି, ଆଜି ସେ ଯାହା କିନ୍ତି ସମ୍ପାଦନ ଓ ସଫଳତା
ପାଇଛନ୍ତି ତା'ର ଶ୍ରେୟ ସେ ତାଙ୍କ ମା'ଙ୍କୁ ହିଁ ଦେବେ । ଏକ ନିମ୍ନ
ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ପରିବାରରେ ବଢ଼ିଥୁବା ମଞ୍ଚୁବାଲାଙ୍କର ତମି ଭାଇ ଓ ତମି
ଉଦ୍ଦଶୀ । ବଡ଼ ଭାଇ ଖୁବ୍ କମା ବୟସରୁ ଭାବରକେଲାରେ ଚାକିରି
କରୁଥିଲେ । ସେଠାରେ ପି ପି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ି ବ୍ରହ୍ମପୁର ଏମଙ୍କେହିଜି
ମେତିକାଳ କଲେଜରେ ପଡ଼ିବା ପରେ ସ୍ଥାପି ବିଭାଗରେ ଚାକିରି
କରନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ବଲାଙ୍ଗର ତା'ପରେ ବରଗଡ଼ ଓ ତା'ପରେ
ପୁଣି ବଲାଙ୍ଗରରେ ଏପିଡୋମିଲୋଜିଷ୍ଟ ଭାବରେ କାମ କରି
୨୦୧୩ରେ ଏ.ଡି.ଏ.ମ୍ୱ. ଭାବରେ ଅବସର ନିଅନ୍ତି । ତା'ପରେ
ପୁଣି ଚୁକ୍ତି ଭାବରେ ଆଉ ଥରେ ଜୟନ୍ତ କରନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ
ସେ କରୋନା ଦାର୍ଶିତରେ ବୁଝନ୍ତି ଓ କରୋନା ଯୁଦ୍ଧ ଲିଖୁଳାହୁ
ନିଜେ କରୋନା ସଂକ୍ରମଣର ଶିକାର ହୁଅନ୍ତି । ଗୁରୁତର ହୋଇ
ବି ଶୈଖରେ କରୋନାକୁ ହରାନ୍ତି । ତେବେ ଶାରାରିକ ଦୁର୍ଲଭତା
କାରଣରୁ ୨୦୧୦ ଅକ୍ଲେବରରେ ସେ ଅବସର ନିଅନ୍ତି । ତେବେ
ତାଙ୍କୁରୀ ପେସାରେ ରହି ରୋଗୀ ସେବାରେ ଆମ୍ବଦୁଷ୍ଟି ପାଇଥୁବା
ମଞ୍ଚୁବାଲାଙ୍କର କିନ୍ତୁ ଆରମ୍ଭରୁ ତାଙ୍କର ହେବାରେ ଆବୋ ଆଗ୍ରହ
ନ ଥିଲା । ଶିକ୍ଷକତା ଓ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରତି ଥିଲା ତାଙ୍କର ଖୁବ୍ ବୁଝିଲାଟା ।
ସେ ଯେତେବେଳେ ପଞ୍ଚମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼ୁଥିଲେ ତାଙ୍କଠାରୁ
ସାନ ସାନ ପିଲାଙ୍କୁ ଡାକି ପାଠୀ ପଢାଉଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି
ଧାରଣା ସବୁବେଳେ ରହି ଆସିଥିଲା, ଗୋଟେ ଦେଶ ପାଇଁ ଗୋଟେ
ଜାତି ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଖୁବ୍ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ତେଣୁ ସେ ଯାହା କିନ୍ତି ପଢ଼ିଛନ୍ତି
ଯାହା କିନ୍ତି ଶିଖିଛନ୍ତି ତାକୁ ସେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦେବେ । ହେଲେ
ବିଧିରବିଧାନ ଥିଲା ଅଳଗା । ଯେହେତୁ ସେ ଭଲ ପଢ଼ୁଥିଲେ
ତାଙ୍କ କିଞ୍ଚିନ ପଢ଼ିବାକୁ କୁହାଗଲା । ତା'ପରେ ମେତିକାଳ ଏଷ୍ଟାନ୍ତ
ଦେଲେ ଆଉ ଏଥରେ ସଫଳତା ପାଇବା ପରେ ତାଙ୍କର ହେବା ହିଁ
ସୁନ୍ଦରିତ ହୋଇଗଲା । ଅବଶ୍ୟ ଏହି କେତ୍ରକୁ ଆସିବା ପରେ ସେ
ଅନ୍ତରେ କଲେ ମନ୍ତ୍ରରେ ତାଙ୍କ ଭିନ୍ନାନ୍ତ ମେଗାର ଦେଇଛନ୍ତି



ଯେ, ପ୍ରକୃତରେ ଜଣେ ଭାଙ୍ଗର ଚାହୁଁଲେ ଏହି କଥାକୁ ସଥ ପ୍ରମାଣିତ କରିପାରିବ। ବଲାଙ୍ଗାର ନିକଟଷ୍ଟ ଦୁଷ୍ଟରାରେ ଯେତେବେଳେ ଥୁଲି ଦିନକୁ ତିନି ଶହ ଗୋଟାଇବା ମୁଁ ଗୋଟା ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିବାବେଳେ ସେଠାକାର ଲୋକ ମୋ ପିଲାଙ୍କ ଦାଯିତ୍ବ ମୋ ଘର ଦାଯିତ୍ବ ନେଇପାଇାନ୍ତି । ମୋ ପିଲାମାନେ କେମିଟି ସେମାନଙ୍କ ପାଖେ ବଡ଼ ହୋଇଗଲେ ମୁଁ ଜାଣିପାରିଲିନ୍ତି । ମୁଁ ସେଠାକୁ ଯିବାର ଛାଇ ମାସ ପରେ ସ୍ବାମୀ ଡା. ନିର୍ମଳ ବନ୍ଦ ନାୟକ ବି ହୋଇକୁ ବଦଳି ହୋଇଗଲେ । ସେ ଉର୍ଜର ବିଭାଗରେ ଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ବି ସମୟ ନ ଥାଏ । ହେଲେ ସେଠାକାର ଲୋକଙ୍କର ମୁଁ ପୂର୍ବ ଝିଅ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏହାଠାରୁ ସୁନ୍ଦର ଅନୁଭବ ଆଉ କ'ଣ ହୋଇପାରେ ।

ସତରେ ସେ ଏମିତି ଜଣେ ଡାକ୍ତର ଯାହାଙ୍କୁ ଯେକୋଣସି ମୁହଁରୁରେ
ଫୋନ କରିଛେବ, ଲୋଡ଼ି ହେବ, ହସନ୍ତ ମୁହଁରେ ସେ ଥାଆନ୍ତି ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ । ମାଆର
ପଶତ ଭଳି ତାଙ୍କ ଦିଶ୍ୟାସ ପୋଛି ପକାଏ ରୋଗୀର ମାନସିକ ବାପକୁ । ଗାଁକୁ ଗାଁ ବୁଲି
ଲୋକଙ୍କୁ କୁଣ୍ଠିଯା ଓ ଅନ୍ଧବସ୍ଥାର ଅନ୍ଧାରୁ ବାହାର କରି ଆଲୋକ ଦେଖେଇବାକୁ
ଯତପରାନ୍ତି ବେଶ୍ଟା କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ଯୌଧ ପରିବାରକୁ ଖୁବ୍ ବେଶୀ ଭଲ ପାଇଥିବା
ମଞ୍ଚୁବାଳାଙ୍କ ସଂସାରରେ ଏବେ ତମି ପୁଅ, ଝିଆ ପରି ତମି ବୋହୁ ଓ ତମି ନାତିନାତୁଣ୍ଟା ।
ସ୍ଥାମାଙ୍କ ଅର୍ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଏବେ ତକିଥା, ସାହିତ୍ୟ ଏବଂ ଜନସତେନତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ
ଯୋଗଦେବା ସହ ରୋଗାମାଙ୍କୁ ଫୋନ ଯୋଗେ କିମ୍ବାର ମାର୍ଗ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ।
ମାଆନ୍ତିଏ ଭଳି ନିଜ ଆନ୍ତୁ ଫୋନ କରି ଭଲ ମନ ବୁଝୁଛନ୍ତି । ସାଧାରଣତଃ ଡାକ୍ତରକିଏ
ଅପହଞ୍ଚ ହୋଇ ଯାଇଥିଲାବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଜାଣିଥିବା, ଚିହ୍ନଥିବା ସବୁ ସାଧାରଣ
ମଣିଷଙ୍କ ପାଇଁ ମଞ୍ଚୁବାଳା କିନ୍ତୁ ରହିଥାନ୍ତି ହାତପାଆକାରେ । ତକିଥା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ବାଦ
ଦେଲେ ମଞ୍ଚୁବାଳାଙ୍କ ମନ କିନ୍ତୁ ରହିଯାଇଥାଲା ସାହିତ୍ୟ ଓ ଅଭିନୟନରେ । ଅଭିନୟନକୁ
ନିଜର ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମ ବୋଲି କହୁଥିବା ମଞ୍ଚୁବାଳା କଲେଜ ଜୀବନରେ ଅନେକ
ନାଟକରେ ନାଯିକା ଭାବରେ ଅଭିନୟ କରି ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ କିମ୍ବିଛନ୍ତି । ଏପରି କି
ଚଳକ୍ଷିତ୍ର ନାଯିକା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ବି ଆସିଛି । ହେଲେ ସେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରି ନାହାନ୍ତି;
ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଏବେ ବି ମନରେ କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି ଅବଦୋଷ ରହିଯାଇଛି । ତାଙ୍କର
ଅନେକ ଗାୟତ୍ରି କବିତା ଜରା ମହାନ୍ତି, ଶୈଳଭାମା, ମମତା, ବୁଝୁ ଉଦ୍‌ଘାତା, ବନ୍ଦୁ
ଜେଣ୍ଠିନ ଆଦିଙ୍କ କଷଟରେ ଶ୍ରୋତାଙ୍କ ମନ ଜିଣିଛନ୍ତି । ଆଉ ସାହିତ୍ୟ କଥା କହିଲେ ଖୁବ୍
ଛୋଟବେଳୁ ଯେମିତି ଗପ, ଉପନ୍ୟାସ ପଢ଼ିବାର ଖୁଲ୍କ ଥିଲା ସେମିତି ଥିଲା କବିତା
ଲେଖାବାର । କିନ୍ତୁ ପାଠ୍ୟଭାରା ତାପ ଭିତରେ ସେ ଲେଖାଲେଖୁ ପ୍ରତି ସେତେବେଳେ
ବେଶି ସମୟ ଦେଇପାରି ନ ଥିଲେ । ବାହାର ପରେ ବି ପାରିବାରିକ ଜଞ୍ଜାଳ ତାଙ୍କୁ
ଲେଖାଲେଖାରୁ ଦୂରେର ଦେଇଥିଲା । ଗରିବ ସମୟରେ ଜନସାଧ୍ୟ ବିଭାଗରେ
ପିନ୍ଧି । କଳାବେଳେ ସେ ବହୁତଥର ବିଦେଶ ଯାଆନ୍ତି । ସୋଠାରୁ ଫେରିବା ପରେ
ସେଠାକାର ଅନୁଭୂତି ଓ ଚିକିତ୍ସା ସମୟର ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଭୂତିକୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କୁହାନ୍ତି । ଦିନେ
ତାଙ୍କ ସାନ ପୁଅ କହିଲେ, ଯାହା ତେମେ ଆମଙ୍କୁ କହୁଛି ଏସବୁଲୁ ଲେଖା । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ
ପାଇଁ ଏହା ନିହାତି ଜାଣିବା ଦରକାର । ଆଉ ଏହିଠାରୁ ପୁଣି ଆରମ୍ଭ ହେଲା ତାଙ୍କର
ଲେଖାଲେଖର ଧାରା । ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଗଚ୍ଛ ସଂକଳନ ‘ସାଉଁଟା କଥା’,
ଯାହାର ପାଠକୀୟ ସ୍ବାକ୍ଷରି ଦେଖି ଆମେତି କରିଦେବା ଭଳି ଥିଲା । ତା’ପରଠାରୁ
ଲେଖାବାର ଧାରା ଜାରି ରହିଲା । ଜଣେ କବି ଜଥାକାର ହିସାବରେ ଡେଣ୍ଟା ସାହିତ୍ୟକୁ
ସେ ଭେଟି ଦେଲେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ, ବିଶ୍ଵରୂପା, ମଧୁମତ୍ତା, ସାଉଁଟା କଥା, ପୁଷ୍ପମନ୍ତ୍ର, ଗାୟ
ଗଜରା, ପାରମାନି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗଜି ଆଦି ଅନେକ କବିତା ଓ ଗାୟ ସଂକଳନ । ତାଙ୍କ
ଲେଖାରେ ସକାରାମକ ଟିକ୍ଟନ, ଆମୁଦିଶ୍ୟାସ, ଉଚାଙ୍ଗ ମୂଳ୍ୟବୋଧ, ପ୍ରେମ, ଦୁଃଖିତି
ସହ ଲଢ଼େଇ ଓ ସାଲିଏ ଫୁଟି ଦିଶେ । ଲୋକପ୍ରିୟ କଥାକାର ହିସାବରେ ମଞ୍ଚୁବାଳାଙ୍କର
ପରିଚୟ ମଧ୍ୟ ସତନ୍ତ୍ର । ତାଙ୍କର ନିଆରା ସାହିତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ସେ ଅନେକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା
ମେଲିବିଲା ।

ଡା. ମଞ୍ଜୁବାଳାଙ୍କ ପରିବାର



ଅତିଳାଷ

-ଜୟନ୍ତୀ ମିଶ୍ର

ଅଦୃଶ୍ୟରେ ଲୁଚି ଗଲେବି
ଏମିତି ଅନୁଭବ ହେଉଥାଉ
ଦୂମ ଉପରୁଛି ।

ପବନ ଛାନୁଆର କାହୁଆମାଟି
ମୋ ରାଘୁନ୍ଦ୍ର, ମୁହଁଙ୍କ ।
ଶର ଶାଣିତ, କଠୋର ହେଉ ତରବାରୀଠୁ
ନିଆଞ୍ଚାସରେ ଜଳିଯାଉ
ସବୁଜ ସ୍ଵପ୍ନ
ମୁଁ ହସୁଥୁବି ବିଜ୍ଞିନୀପରି
ପରିଚୂପ୍ତିର ହସ ।

ତୁମେ ଅଛ ନା ଅଦୃଶ୍ୟରେ !
ହାତବଜାଇ ମାଗି ଆଶୁଥୁବି
ସାମର୍ଥ୍ୟ, ନିରାପଦା,
ଆତି ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସ୍ଵଖ,
ନିରତର ।

କେତେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଫୁଲୁଛି ଏବେ
ଲକ୍ଷେ ପଡ଼ୁ,
ଆସ କେବେ ଉପହାର ଦେବି
ଅପେକ୍ଷିଛି ସେଇ ମହାର୍ଯ୍ୟ ମୁହଁର୍ତ୍ତ ।

-କ୍ରିଷ୍ଣାନଗର, ପଣ୍ଡିତେରା
ମୋ: ୯୦୪୨୦୮୭୪୪୭



ଛେର ଭିତରୁ

-ଗଜାନନ ମିଶ୍ର

ଚାରିକାତ୍ ମେଲି
ଉବକି ଆଉଛି ବୈରି
ବାରମ୍ବାର ଭିତରୁ ।
ମୋ ଛତା
ଅଛି କୋଉଠି କିଏ
ଆଉ ଦୋଷୀ ?

ସିରେଲପୁଲ ପୁଆତେ ଦେଖ,
ପଢ଼ୁ ନି ଜଣା ଏଇଠି କେବେ
ବୁଝା ହୋଇଥିଲା ଗାହେତି !
ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଏ ଅମରା !
ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଧୂସର ହେଉଛି
ଅମର ଏ ପୃଥିବୀ ।

ନାହିଁ ନାହିଁ, କିଛି କହନି,
ଦଶହରା ଆଉଛି ଯେମିତି
ଯାଉ ସେମିତି, ରୋକନି ।
କିଏ କ'ଣ କରିଥିଲା କେବେ
ପଚାରି ଲାଭ ନାହିଁ କାହାରି,
ପକାଇ ପାଚନାରାଶା !

ନିଜ ଦାଉରୁ
ସମ୍ବାଦି ରଖ ନିଜକୁ ।
ପୋତାଇଗା ଉପରେ
ପଡ଼ିଛି ନଜର ଯେବେ
କେମିତି ଯିବ ଉପୁରି ?

-ତେପୋବନ, ଟିଟିଲା/ଗଡ଼,
ବଲା/ଜୀବ ଜିଲ୍ଲା
ମୋ: ୮୨୪୯୦୮୪୪୦୯

ଅଶୁଭ

ପୁନରାବୃତ୍ତି

- ବିମଳା ଶଙ୍କର ଦାଶ

ଜଣେ ପ୍ରେମିକ ତା' ପ୍ରେମିକାକୁ ବାଧ କରି କହୁଆଏ - ମୋ ପରି ବେକାର ଯୁବକ
ହାତରେ ଦୂମକୁ ଚେକି ଦେବାକୁ ଦୂମ ବାପା କେବେ ବି ରାଜି ହେବେନି । ତାଲ !
ଆମେ ଦୁହେଁ ଘରଛାଡ଼ି ପଲେଜବା । କେଉଁ ମନ୍ଦିରରେ ବାହା ହୋଇ ନୁଆ ଜୀବନ
ଗତିବା ।

ପ୍ରେମିକା ଜହିଲା - ଦୂମକୁ ମୁଁ ଖୁବ ଭଲ ପାଏ ସତ । ହେଲେ ବାପା ବି ମୋତେ
ଖୁବ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଅବମାନନା କରି ଘର ଛାଡ଼ି ପଲେଜଲେ ଆମେ
କେବେ ବି ଖୁସିରେ ରହି ପାରିବାନି । ବାପାଙ୍କୁ କେମିତି ରାଜି କରେଇବ ସେ
ଦୁଇମାତ୍ର ଦୁଇମାତ୍ର ।

ପ୍ରେମିକ ଜଣକ ଏ କଥାରେ ହତୋସାହ ନ ହୋଇ ନିଜକୁ ଯୋଗ୍ୟ ବନେଇବାକୁ
ପ୍ରାଣମୂଳ୍ୟ ଉଦ୍ୟମ କଲା । ଫଳତଃ ଭଲ ଚକିରା ଖଣ୍ଡିଏ ତାଙ୍କୁ ମିଳି ଯାଇଥିଲା
ଓ ସର୍ବସମ୍ମତି କ୍ରମେ ପ୍ରେମିକାଙ୍କ ସହ ବିବାହ ବନ୍ଦନରେ ବାନ୍ଧି ହେବାକୁ ସମର୍ଥ
ହେଲେ ।

ବିବାହ ପରେ ଦିନେ ପ୍ରେମିକାପଢ଼ା ଅତି ଗେଲ ବସର ହୋଇ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ - ଏ
ଯରେ, ଏ ଭିଡ଼ ଭିତରେ ମୁଁ ଅନିଶ୍ଚାସା ହୋଇ ପଢ଼ୁଛି । ଦୂମେ ଯଦି ସତରେ
ମୋତେ ଭଲ ପାଥ ଚାଲ ନା ! ଏ ଘର ଛାଡ଼ି ଆମେ ଅଳଗା ରହିବା ।

- ମୁଁ ଦୂମକୁ ଖୁବ ଭଲ ପାଏ ନିଃସମ୍ମଦ୍ଦର୍ବା । କିନ୍ତୁ ବାପା ବୋଉବି ମୋତେ ଖୁବ
ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରି ଅନ୍ୟତ୍ର ଘର କରି ରହିଲେ ଆମେ
କେବେ ଖୁସିରେ ରହି ପାରିବାନି । ଘର ଛାବିବା କଥାରେ ସେମାନେ କେବେ ବି
ରାଜି ହେବେନି । କେମିତି ରାଜି କରେଇ ପାରିବ ସେ ଦୁଇମାତ୍ର ଦୁଇମାତ୍ର ।

- ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରେମିକାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ପାଇଥିବା ସମାନ କଥା ସ୍ଵାମୀ ଜଣଙ୍କ
ପୁନରାବୃତ୍ତି କରି କହିଲେ !!

-ଗୋଟିଆ ବନ୍ଦ (ପଦ୍ମପୁର),
ଜିଲ୍ଲା-ରାୟଗଡ଼
ମୋ: ୯୧୭୮୮୭୧୪୩୭

ସ୍ଵପ୍ନ ଗଛ

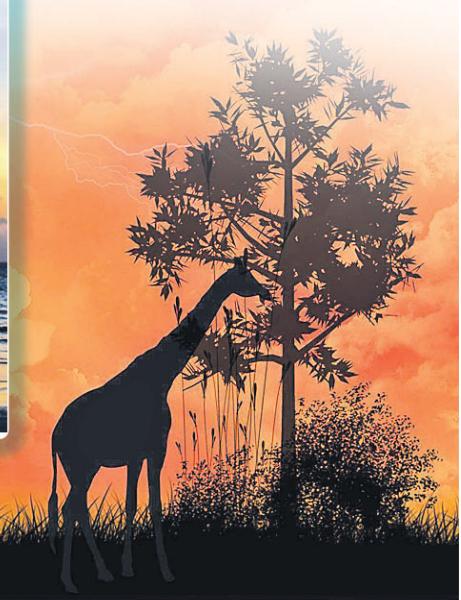
-ମୀନାକ୍ଷି ପାଢ଼ୀ

ନିଆ ପୋତିଦିଆ ନା, ବାଜ ଚିଏ...
ସେ ଓଦା ଓଦା ନିମୁଳିଆ ମାଟିରେ,
ଗୋପାଏ ଆଲୋକ ଦିଆ ହସର,
ଆଉ ଉଭାପ ଦୁନୟର....
ଦୁଇ ପତ୍ର ମେଲିଦେବ ଯେ !

ଦିଆ, ଦେଇଦିଆ ପାଣି ମୁଦାଏ...
ସେ ସମ୍ବାଦ ଚାରା ଗଛକୁ,
ଆଖ ତଳେ ଗଢ଼ିଯିବା ଆଗରୁ...
ବଞ୍ଚିଥାଉ, ବଞ୍ଚିବାକୁ ଦେଉ,
ସ୍ଵପ୍ନ ହିଁ ବଞ୍ଚିବାର ସାହାରା !!

ଆଖ, ଭରିଦିଆ ନିଦ ମହଣେ...
ତା'ପରେ ଦେଖିବ,
କିପରି ଓହୁଡିଛି ସ୍ଵପ୍ନ ଗଛ
ଧୀରେ ଧୀରେ ନିର୍ବୁଜ ନିଶାରେ,
ଜଡ଼ାଇ ତା'ଲହୁଣୀ ଛାତିରେ !!

-ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ, ଚିକିଟା, ଗଞ୍ଜାମ
ମୋ: ୯୭୭୭୪୪୪୦୦୯



କଣ୍ଠାଙ୍କ କାହାଣୀ ମିଶନ

କଙ୍ଗାନା ରାଶାପ୍ରତି ଏବେ ଏକ ନୂଆ ମିଶନ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ତାହା କ'ଣ ପାଇଁ ଜାଣନ୍ତି ? ନାରୀ ଜୀବନର ସଂରକ୍ଷଣମାୟ କାହାଣୀ ଖୋଜିବାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ୟସ୍ତ ଅନ୍ତର୍କ୍ତ ସେ । ଗୋଟିଏ ପଟେ ନୂଆ ସିନେମା ‘ତେଜସ୍’ର ଶୁଟ୍ଟିଂ ଚାଲିଛି । ଆଉ ଏଥାରୁ ବ୍ରେକ୍ ମିଳିଲେ ସେ ନିଜ ମିଶନରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଛନ୍ତି । ଏ ନେଇ କଙ୍ଗାନା କହନ୍ତି, ‘ଜଣେ ନାରୀର ସଂରକ୍ଷଣମାୟ ଜୀବନକୁ ନେଇ ଆଧାରିତ କାହାଣୀ ଖୋଜୁଛି । କାରଣ ନାରାତିକ ସିନେମାରେ ଅଭିନନ୍ଦ କରିବାର ମଜା ନିଆରା । ଅବଶ୍ୟ ଯା ଉଚିତରେ ମୁଁ ସେପରି କେତେଟି ସିନେମାରେ ଆଛି କରିବାରିଛି । କେବଳ ସେତିକି ମୁହଁର୍ରୁ, ସେହି ଫିଲ୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ଦର୍ଶକ ପ୍ରଶାସା କରିଛନ୍ତି । ଆଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେପରି କାହାଣୀ ସାମାନ୍ୟରେ ମୁଁ ରହିଛନ୍ତି । ଯଦି ଏପରି କିନ୍ତୁ ବାଘ୍ୟାପିକ୍ ମିଳେ ତାହା ଆହୁର ଭଲ । ମୋ ମତରେ ଏଭଳି ସିନେମାରୁ କେବଳ ଦର୍ଶକ ମୁହଁର୍ରୁ ସମାଜ କିମ୍ବା ଶିଖୁପାରିବ ।’ ନିକଟରେ ଶୁଟ୍ଟିଂ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ‘ତେଜସ୍’ରେ କଙ୍ଗାନା ଜଣେ ଏଯାରପୋର୍ଟ ଅପିସର ଭୁମିକାରେ ଅଭିନନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସେ ଏପରି ପୋଷାକରେ କ୍ୟାମେରା ସାମନାକୁ ଆସିଲେ ତାଙ୍କ ଆଖର ହୁଲ ଗୋପା ଆନନ୍ଦାଶ୍ଵ ଗତିପତିଥିଲା ।



3

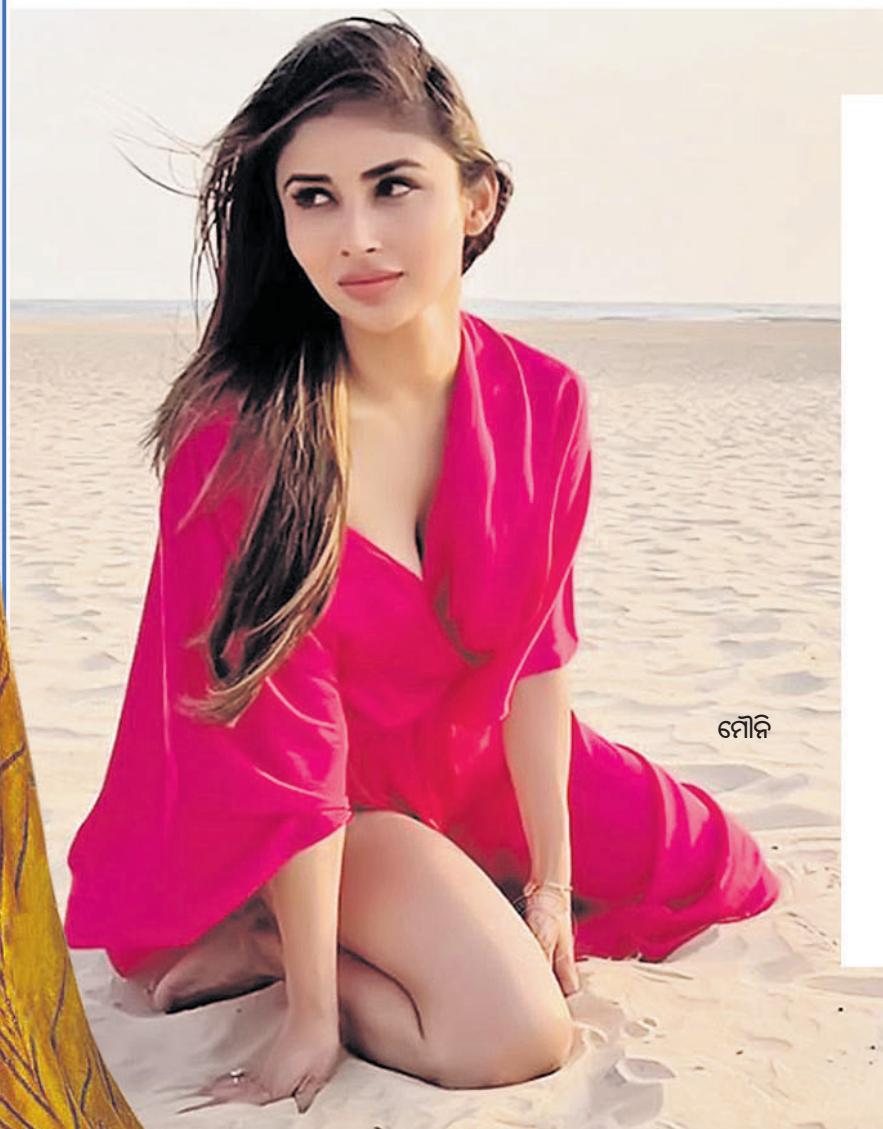
ପ୍ରଥମ ଉଚ୍ଚପାନ୍ ପରେ ଭିକି

ଅଭିନନ୍ଦରେ ପରଲୋକଗତ ଜୟପାନ ଖାଁ କେତେ ଦଶ ତାହା କହିବା ବାହୁଳ୍ୟ । ସେ ଅଭିନନ୍ଦ କରିଥିବା ପ୍ରତିଚ୍ଛାୟାରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭୂମିକାରେ ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନ ଜିଶିବାରେ ସମ୍ପଦ ହୋଇଥିଲେ । ସୁରଜିତ ସିରକାରଙ୍କେ ‘ସର୍ଦ୍ବାର ଉଦ୍ଧମ’ର ଚାରଟଳେ ଭୂମିକାରେ ସେ ଅଭିନନ୍ଦ କରିଥାଆନ୍ତେ । ଏହି ଭୂମିକା ପାଇଁ ଜୟପାନଙ୍କ କଥା ସୁରଜିତଙ୍କ ମନକୁ ଆସିଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ଦାର୍ଘ୍ୟ ଦିନ ଧରି ଅସୁଧା ରହିବା ଏବଂ ଶେଷରେ ଶେଷ ନିଷ୍ଠାଏ ଡ୍ୟାଗ କରିବା ଫଳରେ ଏ ନେଇ ପୁଣି ଥରେ ତାଙ୍କୁ ତିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଶେଷରେ ଭିନ୍ନ କୌଣସିଙ୍କୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ପ୍ଲିଟ କରିଥିଲେ । ବାସ, ଏପରି ଅଧର ପାଇବା ପରେ ତିନ୍ତା ନ କରି ହଁ ଭରିଥିଲେ ଭିନ୍ନ । ଏ ସମ୍ପକ୍ତରେ ଭିନ୍ନ କହନ୍ତି, ‘ଏହି ପ୍ଲିଟ ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ଜୟପାନଙ୍କ ପରି ଅଭିନେତାଙ୍କୁ ନେବାକୁ ତିନ୍ତା କରାଯାଇଥିଲା, ହେଲେ ସେ ପରଲୋକଗମନ ପରେ ଅଫରଟ ମୋଟ ମିଳିଛି । ତେଣୁ ଏ ନେଇ କିଛି ତିନ୍ତା ନ କର ହଁ ଭରିଥିଲା । ଜୟପାନ ସାହେବ ହେଉଛନ୍ତି ମୋ ରୋଲ୍ ପାତ୍ରଙ୍କେ । ଏହି ପ୍ଲିଟରେ ମୋ ରୋଲ୍ମଧ ସଫଳ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବି । ତାହା ହଁ ହେବ ତାଙ୍କ ପତି ମୋର ଶାଙ୍କାଙ୍କି ।’

ସାନ୍ଧ୍ୟା ପାହା ଖୋଜୁଥିଲେ..

କଥାରେ ଅଛି—ଏ ମନ ଖୋଜୁଆଧ୍ୟ ଯାହା, କାଳେ ପ୍ରାପତ୍ତି ହୁଏ ତାହା । ସାନ୍ୟା ମାଲହୋଡ଼ା ଯାହା ଖୋଜୁଥିଲେ ତାହା ତାଙ୍କୁ ମିଳିଯାଇଛି । ଆଉ ନିଜ ଆଶା ପୂରଣ ହେବା ପରେ ତାଙ୍କର ଖୁସି ଦେଖେ କିଏ । କଥା କ'ଣ ହୃତିକ ରୋଶନ ରେହୁଥିବା ଆପାର୍ଚନେଷ୍ଟରେ ଏକ ଫ୍ଲ୍ଯାର ସନ୍ଧାନରେ ଥିଲେ ସାନ୍ୟା । ଯାହାହେଉ ତାଙ୍କର ଏହି ମନ ପସାଦର ଫ୍ଲ୍ଯାର ତାଙ୍କୁ ନିକଟରେ ମିଳିଯାଇଛି । ଆବଶ୍ୟକ ମୁତାବକ ଚଙ୍ଗା ଡିପୋଜିଟ ପରେ ସମସ୍ତ କାଗଜପତ୍ର କାମ ମଧ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଛି । ହେଲେ ଏହି ଫ୍ଲ୍ଯାରର କିନ୍ତୁ ଜଣିତିଯର ଡିଜାଇନକୁ ଟିକେ ଚେତ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ସାନ୍ୟା । ତେଣୁ ମୁହଁପ୍ରେବଶ ଟିକେ ବିଲମ୍ବ ହେବ ବୋଲି ସେ ସୁଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ପାଞ୍ଚାପାଞ୍ଚ ୧୪ କେଟି ଚଙ୍ଗା ବିନିମ୍ୟରେ ସେ ଏହି ପାରକ କିଣିଛନ୍ତି ।

ସମ୍ପର୍କରେ ଯାନ୍ୟା କହନ୍ତି, ‘ମୋର ଆଶା ଥିଲା ହୁଣ୍ଡିକ ଗୋଶନ
ଦୁଇବା ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ମୁଁ ରହିବି। ବିଷେର କୁଟୁମ୍ବାରେ ଥିବା ଏହି
ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ମୋତେ ମୋ ମନଳାଖୁ ଘରଟି
ଲିଛି।’ ଅଭିମନ୍ୟ ଦାବାମାଙ୍କ ସହ ‘ମିନାକ୍ଷୀ
ଦେବେଶ୍ୱର’ରେ ତାଙ୍କ
ଭିନ୍ନଯକୁ ବେଶ ପ୍ରଶଂସା
ରାଯାଉଛି। ଏହାବ୍ୟତାଟ
ଯନ୍ତ୍ରବର୍ଷ ତାଙ୍କ ହାତରେ
ନେଟି ସିନ୍ମୟା (‘ଲଭ୍ୟ ହଷ୍ଟଳ୍ଟ’,
‘ତୃ’ ଏବଂ ଅନ୍ତଗାଇଗଲତ ପିଣ୍ଡ) ରହିଛି।



ମୋନି

ବୁବାଇ ମ ହେଲେ ଇଟାଳି

ନିର୍ମାଣ ରଯ୍ୟ ଏବେ ସାଜବାଜ ହେଉଛନ୍ତି ।
ଦା ଉପରେ ମିଛମିଛିକା ବୋହୁ ସାଜିଥୁବା
ଅଭିନେତ୍ରୀ ଏବେ ସତସତିକା ଘର ସଂସାର
ବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଖୁବ୍ ଶାୟ୍ ସେ ନିଜ ପ୍ରେମିକ
। ବିଜନେସମ୍ପାନ ସୁରଜ ନାମିଯାରଙ୍କୁ ବିବାହ
ବେ ବୋଲି ସୁଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ଶୁଭଦିନ କେବେ
ଏବେ ତାହା ତ ସେ ଘୋଷଣା କରିନାହାନ୍ତି, ହେଲେ ଏତିକି
ଛନ୍ତି ଯେ ଆସନ୍ତାବର୍ଷ ଆରମ୍ଭରେ ହାତୁକୁ ଦି' ହାତ ହେବେ ।
ଉ ବିଳମ୍ବ କରି କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ । ଖୁବ୍ ଶାୟ୍ ମୁଁ ମୋ ପ୍ରେମିକ ସୁରଜଙ୍କୁ
ରେଜ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । କେବଳ ଶୁଭ ଦିନଟିଏ ମିଳିଗଲେ ତାହା
ରନାଲ ହୋଇଯିବ । ଯେତେସମ୍ବନ୍ଧ ଆସନ୍ତାବର୍ଷ ଆରମ୍ଭରେ ଏହି ଶୁଭ
। ଶେଷ ହେବ ବୋଲି ଆଶା ରଖୁଛି । ତେଣୁ ମଧ୍ୟାରେଜ ପାଇଁ ମୁଁ ନିଜକୁ
ଯୁକ୍ତ ସୁରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିନେବା ସହ ଶପିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାମ ଚାଲୁ
ଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ମଧ୍ୟାରେଜ ଦ୍ୱାରା ନ ହେଲେ ଜଗାଳିରେ ହେବ ।



ଧରମା ରେ

ଏମା ରାଜ୍ୟର ଝୋଡ଼ିଥାପିକ କଞ୍ଚିତାଙ୍ଗି ମଧ୍ୟରେ କୋଣାର୍କ ଅନ୍ୟତମ। ଏହାର ନିର୍ମାଣ ସମୟର ଅଶାବଳୀ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଅନେକଙ୍କ ମନରେ ସତେଜ ହୋଇ ରହିଛି। ସେପରି କଥାବସ୍ତୁକୁ ନିଜ ନିର୍ମିତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ନୂଆ ଓଡ଼ିଆ ଲଜିତ୍ରୁ ‘ଧରମା ରେ’। ଏହାର ମହୁରତ ନିକଟରେ ଯୁଷ୍ମିତ ହେବା ସହ ଶୁଟି ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଛି। ବାସୁଦେବ କ୍ରିଏସେସ୍ ବ୍ୟାନରରେ ପ୍ରତିରିତ ପ୍ରଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି ପ୍ରଦାପ ଖୁବିଆ। ଖାସ କଥା ହେଲା, ଏଥୁରେ ବିଶ୍ୱ ମହାରଣା ଭୂମିକାରେ ଅବତାର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛନ୍ତି ସମିତ ଆଗାର୍ୟ। ଆଉ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଏପରି ଏକ ବର୍ଚଟିଟିଏ ପାଇ ତାଙ୍କର ଖୁସି କହିଲେ ନ ସବେ। ଗୋଜାଲିନ୍ ତ୍ରିପାଠୀଙ୍କ ସହ-ପ୍ରଯୋଜନାରେ ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଉଛନ୍ତି ଦେବୀ ପ୍ରୟାଦ ତ୍ରିପାଠୀ। ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ସଂଯୋଜିତ ଗାଁରୁତ୍ତିକୁ ଯରରେ ସଜାଇଛନ୍ତି ଅନ୍ୟତମ ଆଗଧାତିର ଗାଁତିକାର ବସନ୍ତରାଜ ଯାମଳ। ଏଥୁରେ ସମିତଙ୍କ ଅପୋକିତରେ ନାହିକା ଭୂମିକାରେ ଅବତାର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛନ୍ତି ରେଣମାଞ୍ଜଳୀ। ଏମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯାଇମୋହନ, ଦେବୁ ଦୃଢ଼ା, ପ୍ରଦାପ ଖୁବିଆ, ପଜା, ନମିତା, ଥାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକାର ମିଲିବ।



ସମ୍ବନ୍ଧ

ମୁଆ ବିଷକ୍ତ ଅପେକ୍ଷା

ମହେଶ ତନୟା
ଆଲିଯା ଭଙ୍ଗ ଖୁସି କହିଲେ
ନ ସରେ । ଯେବୁ ସ୍ଵପ୍ନ ସେ ଦାର୍ଢ ଦିନ ଧରି
ଲେ ତାହା ପୂରଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ବଳିଉଡ଼ିରେ
ଟୁଂ କ୍ୟାରିଯର ଜାରି ରହିଛି । ହେଲେ ହୁଲିଉଡ଼ିରେ
ଦେଖାଇବାକୁ ତାଙ୍କର ଲଜ୍ଜା ଥିଲା, ଯାହା ପୂରଣ
ଲଜ୍ଜି ବୋଲି ସେ କହି ଦୁଇଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଏହି
ପ୍ରାଜେକ୍ଟର ପ୍ରାଚ୍ୟିକ କାମ ଚାଲୁ ରହିଛି ତେଣୁ ଏବେ
ନେଇ କିଛି କହିବାକୁ ରାଜି ଦୁଇଛନ୍ତି ଆଲିଯା । ତେବେ
ନେଇ ସେ ଅଧିକ ସମୟ ମଧ୍ୟ ନେବେ ନାହିଁ । ନୂଆ
ପ୍ରଥମ ସପ୍ତାହରେ ସେ ଏହି ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ବିଷୟରେ
ଧୂର୍ବଲ ଘୋଷଣା କରିବେ ବୋଲି ସୁଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ।
ଏ ନେଇ ଆଲିଯା କହନ୍ତି, ‘ମୋର ଦୀର୍ଘ ଦିନର ଆଶା
ପୂରଣ ହୋଇଛି । ଉଜଳିଯମା ମୋରିବ ନାମକ ଏକ
ଆମେରିକୀୟ ଟ୍ୟୋଲେଣ୍ଟ ଏବେବି ସହ ନିକଟରେ ମୁଁ ରୁକ୍ଷ
କରିଛି । ଏହି ରୁକ୍ଷ ଅନୁସାରେ ମୋତେ କେତୋଟି ହୁଲିଉଡ଼
ଫିଲ୍ମରେ କାମ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିବ । ତେବେ
ଆସନ୍ତାବର୍ଷ ପ୍ରଥମ ସପ୍ତାହରେ ମୁଁ ଏ ନେଇ ଫାଇନାଲ
ଘୋଷଣା କରିବି ।’ ସୁଚନାଯୋଗ୍ୟ ଏବେ ଆଲିଯାଙ୍କ
ହାତରେ କେତୋଟି ବିଗ୍ ବଜେଟ ଫିଲ୍ମ ରହିଛି ।
ସଞ୍ଚାର ଲୀଲା ଜ୍ଞାନାଳିଙ୍କ ‘ଗଲୁବାର କିତିଆୟତି’
ଆସନ୍ତାବର୍ଷ ଜାମୁଖାରା ଗରେ ରିଲିଜ
ହେବ । ଏହାବ୍ୟତୀତ କରନ ଜୋହରଙ୍କ
'ବ୍ରହ୍ମାସ୍ତ' ର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଶୁଟିଂ ଚାଲିଛି ।
ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ‘ଆରଆରାର’,
'ଟାର୍ଲିଂସ' ଏବଂ ‘ରକି ଓର
ରାନୀ କି ପ୍ରେମ କାହାନୀ’ରେ
ସେ ଅଭିନ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର



କବି, ନାଟ୍ୟକାର ତଥା ନାଟ୍ୟ ଅଭିନେତା ବଣ୍ଶୀଧର ପଣ୍ଡା
ନିଜ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର
ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହନ୍ତି...

ଚାଷ କାମର ମିଳିଥୁଲା ପ୍ରଥମ ପାରିଶ୍ରମିକ

ମୋର ଜନ୍ମ ଖୋଜା କିଲା ବୋଲଗଡ଼ କୁକୁ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଆରିକମା ଗାଁରେ। ଘରର ଚାରି ଅର୍ଥକାବସ୍ତୁ ଥଥା ସେ ସମୟରେ ଗାଁ ନିକଟରେ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟର ସୁଦିଧା ନ ଥିବା ଯୋଗୁ ସମ୍ମନ ଶ୍ରେଣୀ ପରେ ମୋ ପାଠପତ୍ରରେ ଡୋରା ବାନ୍ଧି ହୋଇ ଯାଇଥୁଲା। କିନ୍ତୁ ଏହି ପରେ ବାପା ବି ଗୋଗାନ୍ତାତ ହୋଇ ଆରପାରିବୁ ଚାଲିଗଲେ। ତେଣୁ ଘର ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେଖି ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ପତା ଛାଢିବା ପରେ ମୁଁ ବାଧ ହୋଇ ଚାଷ କାମରେ ମନ ନିବେଶ କଲି। ତା' ସହିତ ଗାଁ ମୂରବଙ୍କ ପ୍ରତେଷ୍ଟାରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିବା କୁଷଳାଶ୍ରୀ ଅପେରା ପାର୍ଟରେ ବି କ୍ରେମେ ଛୋଟ ମୋଟ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା। ଯେହେତୁ ପୂର୍ବ ମୋର ବିଭିନ୍ନ ପର୍ବପର୍ବାଣୀବେଳେ ଗାଁରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଥିବା ଭ୍ରାମାରେ ଶିଶୁ କଳାକାର ଭାବେ ଅଭିନୟ କରିବାର ଅନୁଭୂତି ରହିଥୁଲା ତେଣୁ ଅପେରା ପାର୍ଟରେ ଅଭିନୟ କରିବାରେ ମୋର କିନ୍ତୁ ଅସୁରିଧା ହେଲା ନାହିଁ। ବରା ମୋର ପରିପକ୍ଷ ଅଭିନୟ ଦେଖୁ ଦର୍ଶକ ମୋତେ ପ୍ରଶଂସା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ଯାହା ମୋତେ ପରବର୍ତ୍ତ ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ ଅପେରା ପାର୍ଟରେ ଭାଙ୍ଗିଯିବା ପରେ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥୁଲା ନୃତ୍ୟ ନାଟିକା, ଗାତ୍ରିନାଟ୍ୟ ଏବଂ ନାଟକ ଲେଖିବାକୁ ଯା' ଭିତରେ ମୁଁ

ପ୍ରାୟ ୨୫ରୁ ଉର୍ଧ୍ଵ ଗାତ୍ରିନାଟ୍ୟ ଏବଂ ୨୫ରୁ ଉର୍ଧ୍ଵ ନାଟକ ଲେଖିବାରିଛି, ହେଲେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ମୋର ଅଧିକାଂଶ ନାଟକ ମୋର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥଳ ଓ କଲେଜର ବାର୍ଷିକୋଷବରେ ପରିବେଶକାରୀ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଶାସିତ ହୋଇଥାରିଛି। ରମ୍ଭ ଅରକ୍ଷିତ, ଖୁଲଣା ସୁନ୍ଦରୀ, ଶାହାଡ଼ା ସୁନ୍ଦରୀ, ରାଜା ଯିବ ଯୋଗା ହୋଇ, ମାନ ଭଞ୍ଜନ ଲାତ୍ୟାଦି ହେଉଛି ମୋ ଲିଖିତ କେତେଟି ପ୍ରମୁଖ ନାଟକ। ଏଥୁଥିତ ମୁଁ ପାପ, କବିତା ବି ଲେଖେ। ବିଶେଷକରି ବ୍ୟାଙ୍ଗ କବିତା ଲେଖିବାରେ ମୋର ବୁଝି ଥାଏ। 'ବଂଶନିସ୍ତରି' ହେଉଛି ମୋର ଏକ ପ୍ରକାଶିତ କବିତା ସଂକଳନ। ତା' ଭାଙ୍ଗା ରାଜ୍ୟ ସଂକ୍ଷିତ ବିଭାଗର ସହାୟତାରେ 'ପୁରୁଣା କଥା ପୁରୁଣା କଥା' ନାମରେ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଣକ ବି ମୋର ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାରିଛି। ଏଥୁଥିତ ମୋ ଲିଖିତ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ 'ନାଳମାଧର' ନାଟକଟି ଦୂରଦର୍ଶନରେ ପ୍ରାସାରିତ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଶାସିତ ବି ହୋଇଛି; ଯେଉଁଥିରେ ମୁଁ ଅଭିନୟ ମଧ୍ୟ କରିଛି। ସେହିପରି ୨୦୧୦ରୁ ମୁଁ ମୁଁ ବଶମଳୀ ସାହିତ୍ୟ ସଂସଦର ସଭାପତି ଦୟିତ୍ୱ ଭୁଲାଇଆସୁନ୍ତି। କେବଳ ସେତିକି ମୁହଁହୁଁ ଗଛ ଲାଇ ପରିବେଶକୁ ସବୁଜ ସୁନ୍ଦର କରିବାର ଏକ ଛୋଟ ପ୍ରୟାସ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବାରୁ ମୋତେ ପ୍ରକୃତି ବନ୍ଧୁ

ଓ ପ୍ରକୃତି ମିତ୍ର ପୁରବ୍ୟାର ବି ସରକାରଙ୍କ ଉପର ମିଳିଛି। ତା' ଭାଙ୍ଗା ମୋ ଗାଁ ଘରେ ନିଜସ୍ବ ଉଦ୍ୟମରେ ଏକ ପୁଷ୍ପକ ସଂଗ୍ରହାଳକ ଯି ମୁଁ ଗଛି, ଯାହାର ନାମ ହେଉଛି ମୁଖଶାଳା ପାଠାଗାର। ଆଉ ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରାୟ ୧୦ ହଜାରରୁ ଉର୍ଧ୍ଵ ପୁଷ୍ପକ ରହିଛି। ଭାଗ୍ୟର ବିଦ୍ୟମନା ଯୋଗୁ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ସିନା କରିବାରିଲିମି ହେଲେ ଭଗବାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦରୁ ନିଜ ଲେଖା ଓ ଅଭିନୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପାଠକ ତଥା ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନରେ ଘର କରିପାରିଥିବାରୁ ଏବେ ବେଶ ଖୁସି ଅନୁଭବ କରିପାରୁଛି। ଏଥୁଥିତ ମୁଁ ହେଉଛି ଜଣେ ଚାଷା ପୁଅଁ। ତେଣୁ ଜାବନର ପ୍ରଥମ ପାରିଶ୍ରମିକ ଏହି ବାର୍ଷିକୁ ହେଲେ ମୁଁ ପାଇଛି। ଅବଶ୍ୟ ଅପେରା ପାର୍ଟରେ ଅଭିନୟ କଳାବେଳେ କେତେବେଳେ କେମିତି କିନ୍ତୁ ପଇସା ହାତକୁ ଆସୁଥିଲା, ହେଲେ ତାହା ଏତେ କମ୍ ଥିଲା ଯେ ସେଥିରେ ସେମିତି କିନ୍ତୁ ଆଖି ଦୂର୍ଗାଯା କାମ କରି ହେଉ ନଥିଲା। କେବଳ ଜଳଖ୍ରା ଟିକେ ଖାଇ ପେଟକୁ ଯାହା ଶାନ୍ତି କରିଛେଥିଲା। ଏବେ ତ ଭଗବାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ମୋ ଯାଇରେ ଅଛି, ତେଣୁ ଅଭାବରେ ବି ବେଶ ଶାନ୍ତିରେ ଆଉ ଖୁସିରେ ମୁଁ ଚଲି ଯାଉଛି।

-ଅନ୍ତିମ

ଇଶାରାରେ ମନ କରିଛି ଚୋରି, ଅଭିମାନୀ ପ୍ରିୟା ଭାରି ଚାତୁରୀ...

ପ୍ରଶ୍ନ-ସେହି ପୁରବ୍ୟାର ପ୍ରଥମ ଲୟାରରେ ମୋ ମନ କେବି ହୋଇଯାଇଥୁଲା। ହେଲେ ଏବେ ସେ ମୋ ଉପରେ ଅଭିମାନ କରିଛି। ତାକୁ କେମିତି ଶାନ୍ତି କରିବି ଜାଣିପାରୁନାହିଁ। ମୋତେ କିନ୍ତୁ ଉପାୟ ବତାନ୍ତୁ ?

-ତମ୍ଭେ ରାଉଡ଼, ବଲାଙ୍ଗାର

ଉତ୍ତର: 'ଇଶାରାରେ ମନ କରିଛି ଚୋରି, ଅଭିମାନୀ ପ୍ରିୟା ଭାରୁଚାରୀ'। ଅଭିମାନ ହେଉଛି ପ୍ରେମ ଅନ୍ୟତମ ଗହଣା। ବେଳେବେଳେ ଏହି ଅଭିମାନରେ ପ୍ରେମର ଅସଲ ମଜା ଲୁଚି ରହିଥାଏ। ହେଲେ ସେହି ଅଭିମାନକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପଢ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ। ପୁରବ୍ୟାର ଅଭିମାନ ଭସା ବାଦଳ ପରି। ତାହା କେତେବେଳେ ଆସି ପ୍ରେମର ଆକାଶକୁ ଅନ୍ଧାରା କରିବିଏ ତ ପୁଣି କେତେବେଳେ ରଜାନ ଆଲୋକରେ ମନରେ ଅସୁମାରା ଶୁଣିଗ ଲହରି ଖେଳାଇ ଦିଏ। ତେଣୁ ପ୍ରେମିକର ଅଭିମାନକୁ ନେଇ ଚେନେସନ ନିଅନ୍ତରୁ ନାହିଁ। ବାସ୍ତବ, ତା' ମନର ଭିତରେ କଥାକୁ ମୁଢ଼େବୁଛି। ହୁଏତ ଏହି ଅଭିମାନ ନିଶ୍ଚିଯ ତା' ଖୁଅଳି ମନରେ କଣ୍ଠିକ ପାଇଁ ଆସିଥିବ !

ପ୍ରଶ୍ନ-ଯାହାକୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲି ତାକୁ ବାହା ହେବା ପରେ ପୁଣି ଥରେ ସେ ଖେଳିବାକୁ ପାଇଁ କରିବି କିନ୍ତୁ କାଣିପାରୁନାହିଁ। ମୁଁ କ'ଣ କରିବି

-ବିବେକ କୁମାର ସାହୁ, ଜଗତେଷ୍ଟପୁର

ଉତ୍ତର: ବାହା ହେବା ପରେ ପୁଣି ଥରେ ପ୍ରେମ କାହୁଥିଲୁ ହାତ ତାରି ଭାକିବା। ଯାହାକୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲୁ ତାକୁ ବାହା ହେଉଛନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍, ଆପଣ ଜଣେ ସକ୍ରମେସନ୍ତିରେ ପ୍ରେମିକା କିନ୍ତୁ ପୁଣି ଥରେ ଏକତରପା ପ୍ରେମ କରୁଥିଲା ତାକୁ ବାହା ହେବାକୁ ପାଇଁ କରିବି କିନ୍ତୁ କାଣିପାରୁନାହିଁ। ଯଦି ତା' ମାଯାଜାଳରେ ଥରେ ବିଶ୍ଵାସ



ସାଥୀ

ପୋଲକା ଡର୍ ଫ୍ୟାଶନ



ସମୟବୁଦ୍ଧାରେ ଫ୍ୟାଶନରେ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ

ଆସିଥାଏ କିନ୍ତୁ ପୋଲକା ଡର୍ ଫ୍ୟାଶନ ହେଉଛି ଏମିତି ଏକ ତ୍ରେଣ୍ଡ ଯାହା କେବେ ବି ଆଉର ଅପ୍ରକାଶିତ ଫ୍ୟାଶନ ହୁଏ ନହିଁ। ଏହି ପ୍ରିଣ୍ଟର ଯେ କୌଣସି ଆଉରପିଚକୁ ପିଛିଲେ ଶ୍ଵାଳିଶ ଲାଗିବା ସହ ଯୁନିକ ଲୁକ୍ ମିଳିଥାଏ। ତେବେ କେବଳ ଆଉରପିଚ ନୁହେଁ, ଏବେ ବିଭିନ୍ନ ଫ୍ୟାଶନ ଆସେବରିଜରେ ମଧ୍ୟ ପୋଲକା ଡର୍ ପ୍ରିଣ୍ଟର ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି, ଯେମିତିକି...

*ପୋଲକା ଡର୍ ବ୍ୟାଗ୍: ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍ ମହିଳାମାନଙ୍କର ଏକ ଜରୁରୀ ଉପକରଣ ହୋଇଥାଏ। ସେଥିପାଇଁ ଫ୍ୟାଶନ ବଜାରରେ ଏହାର ଅନେକ ଭୋଲଟି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ। କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ଶ୍ଵେଚମେଣ୍ଟ ପିସ ଭାବେ ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥାନ୍ତି, ତା'ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୋଲକା ଡର୍ ବ୍ୟାଗ୍ ଏକ ଭଲ ଅସ୍ଵାନ ହୋଇଥାଏ। ଏବେ ମାର୍କେଟରେ ଶ୍ଵାଳ ସାଇକରୁ ଆରମ୍ଭକରି ଗୋର୍ ବ୍ୟାଗ୍, ପୋର୍ଲି ବ୍ୟାଗ୍ ଏପରିକି ଓ ଡର୍ବସାଇକ ବ୍ୟାଗରେ ବି ପୋଲକା ଡର୍ ପ୍ରିଣ୍ଟ ହୋଇ ବିନ୍ଦୁ ହେଉଥିବାର ଅନେକ ନିଜିର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି।

*ପୋଲକା ଡର୍ ଟ୍ରେନ୍ସ: ଯଦି ଆପଣ ଅତି ଛୋଟ ଛୋଟ ପୋଲକା ଡର୍ ପ୍ରିଣ୍ଟ ହୋଇଥିବାର କୌଣସି ଫ୍ୟାଶନ ଆସେବରିଜକୁ ଗ୍ରାଏ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥାନ୍ତି, ତା'ହେଲେ ପୋଲକା ଡର୍ ଟ୍ରେନ୍ସ ବା ମଣ୍ଡା ଏଥିପାଇଁ ଏକ ଭଲ ଅସ୍ଵାନ ହୋଇପାରିବ। ଏହି ହାତଘଣ୍ଡା ଦେଖିବାକୁ ଯେମିତି ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗିଥାଏ ଏହାକୁ କ୍ୟାରି କଲେ ସେମିତି ଶ୍ଵାଳିଶ ଲୁକ୍ ବି ମିଳିଥାଏ। ଖାସକରି ଆଜିକାଲିର ଯଙ୍ଗ, ଶ୍ଵାଳିଶ ଯୁବତୀମାନେ ଏହାକୁ ନିତ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ପୋଷାକ ସାଇରେ ଆଗାମରେ କ୍ୟାରି କରିପାରିବେ।

ପୋଲକା ଡର୍ ହେୟାରପିଟ୍: ଏବେ ପୋଲକା ଡର୍ ପ୍ରିଣ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଅନେକ ଶ୍ଵାଳିଶ ହେୟାରପିଟ୍ ବି ମାର୍କେଟରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେଲାଣ୍ଠି। ଯେମିତିକି ପୋଲକା ଡର୍ ହେୟାର କିପ୍, ହେୟାର ବ୍ୟାଗ୍, ହେୟାର ଥାର୍, ହେୟାର କୁଟର ଇଣ୍ଡ୍ୟାଦି ଅନ୍ୟତମ। ତେବେ କେବଳ କଳାଧଳୀ ରଙ୍ଗର ନୁହେଁ ଏହି ପ୍ରିଣ୍ଟ ଥୁବା ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ହେୟାରପିଟ୍ ବି ଏବେ ମିଳୁଛି, ଯାହାକୁ ଗ୍ରାଏ କଲେ ଶ୍ଵାଳିଶ ଲାଗିବା ସହ ଯୁବତୀଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲୁକ୍ ବି ମିଳିପାରିବ।

ଶ୍ଵାଳିଶ ଲାଗିଥାଏ। ବିଶେଷକରି ପୋଲକା ଡର୍ ପ୍ରିଣ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଶ୍ଵାର୍ପକୁ ସିଆଲ ଟି-ଶାର୍ଟ ଅଥବା ଚପ୍ ସାଇରେ ବ୍ୟବହାର କଲେ ବେଶ ଭଲ ମ୍ୟାର କରିଥାଏ।

*ପୋଲକା ଡର୍ ହିଲ୍ସ: ହିଲ୍ସର ବ୍ୟବହାର ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ମତନ୍ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ। ଆଉ ଯଦି ସେହି ହିଲ୍ସରେ ପୋଲକା ଡର୍ ପ୍ରିଣ୍ଟର ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥାଏ, ତା'ହେଲେ ଲୁନକୁ ଏହା ଆହୁତି କ୍ୟାପି କରିଦିଏ। ଆଉରପିଚ ରଙ୍ଗକୁ ମାଟିଂ କରିବା ପାଇଁ ଏବେ ମାର୍କେଟରେ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ତଥା ବିଭିନ୍ନ ସାଇକର ପୋଲକା ଡର୍ ପ୍ରିଣ୍ଟ ହୋଇଥିବା ହିଲ୍ସ ବି ଉପଲବ୍ଧ ହେଲାଣ୍ଠି।

*ପୋଲକା ଡର୍ ମେଲାର୍ଟାର୍: ମେଲାର୍ଟାର୍ ଏବେ ଏକ ତ୍ରେଣ୍ଡ ଫ୍ୟାଶନ ଭାବେ ବେଶ ଚାଲିଛି। ହାତକୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲୁକ୍ ଦେବା ପାଇଁ ନିଷାରେ ବିଭିନ୍ନ ଡିଜାଇନର ମେଲାର୍ଟାର୍ କରାଯାଉଛି। ହେଲେ ପୋଲକା ଡର୍ ମେଲାର୍ଟାର୍ ଦେଖିବାକୁ ଯେମିତି ଶ୍ଵାଳିଶ ଲାଗେ ହାତକୁ ସେମିତି ଯୁନିକ ଲୁକ୍ ବି ଦେଇଥାଏ।

ତେଣୁ ପୋଲକା ଡର୍ ପ୍ରିଣ୍ଟ ହୋଇଥିବା କେବଳ ଶାଢି କି ମତନ୍ ଆଉରପିଚ କାହିଁକି ଉଲ୍ଲେଖିତ ଫ୍ୟାଶନ ଆସେବରିଜକୁ ବି ବ୍ୟବହାର କରି ଯୁବତୀମାନେ ଅତି ସହଜରେ ନିଜ ଲୁନକୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିପାରିବେ।



ପ୍ରିୟମତୀ



ସୁଚନା

ଏଠାରେ ଫଂଗୋ ପ୍ରକାଶ
ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଚଙ୍ଗା
ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ ।
ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଂଗୋ
ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ହାତୀ

ହାତୀ

କଣ୍ଠ

ଦୁଇ ସାଙ୍ଗ କଥାବାରୀ ହେଉଥାନ୍ତି ।
ପ୍ରଥମ ସାଙ୍ଗ: ଜାଣିଛୁ ଆମ ମହିଷ୍ମ
ସବୁବେଳେ କାମ କରେ । ହେଲେ ଦୁଇଟି
ସମୟରେ କାମ କରିବା ବନ୍ଦ କରିଦିଏ ।
ଦ୍ୱିତୀୟ ସାଙ୍ଗ: ହିଁ ସବୁବେଳେ କାମ କରେ
ବୋଲି ତ ଜାଣିଛି । ହେଲେ କେବେ ବନ୍ଦ ହୁଏ
ମୁଁ ଜାଣିନି ।

ପ୍ରଥମ ସାଙ୍ଗ: ଶୁଣ, ପ୍ରଥମତେ
ପରୀକ୍ଷାବେଳେ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟରେ ବିବାହ ପାଇଁ
ଝିଅ ବାଛିବା ବେଳେ
ମହିଷ୍ମ କାମ କରିବା
ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ ।

କଣ୍ଠ-ବସନ୍ତ

ବ୍ୟକ୍ତି କଞ୍ଚକୁରକୁ: ଆପଣ ବସରେ
କେତେ ସମୟ ରୁହନ୍ତି ?
କଞ୍ଚକୁର: ୨୪ ଘଣ୍ଟା
ବ୍ୟକ୍ତି: ଏମିତି କେମିତି ?
କଞ୍ଚକୁର: ମୁଁ ଘଣ୍ଟା ମୁଁ ସିଂହ ବସରେ
ରହେ । ଆଉ ୧୭ ଘଣ୍ଟା ମୁଁ ସ୍ତ୍ରୀ
ବଶରେ ରହେ ।

ଭଲ କାମ

ସାର ମନ୍ତ୍ରକୁ— ତୁ କେବେ
କୋଉ ଭଲ କାମ କରିଛୁ ?
ମନ୍ତ୍ର: ହଁ, ସାର ।
ସାର: କହିଲୁ ସେ ଭଲ କାମ କ’ଣ ?
ମନ୍ତ୍ର: ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତି ବହୁତ ଧାରେ
ଧାରେ ଘରକୁ ଯାଉଥିଲେ । ମୁଁ ତାଙ୍କ
ପଛରେ କୁକୁର ଛାଡ଼ିଦେଲି । ଆଉ ସେ
ଦୌଡ଼ି ଦୌଡ଼ି ଶାପ୍ ଘରେ
ପହଞ୍ଚାଇଲେ ।

ଆପଣଙ୍କ ମୁହଁ ମନ୍ତ୍ରମଳ ମିରରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ
ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିର, ବି-୧୫ ରମ୍ପୁଲଗଡ଼

ଶିଳ୍ପାଞ୍ଚଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୩୫୧୦୧୦

ଫୋନ୍ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୫୮୦୧୦୧

ଫଂଗୋ ସୌଜନ୍ୟ: ଅନିଲ ଫଂଗୋଗ୍ରାମ, ମେକଥିପ୍: ସୁହାନା

ପାଂସୁତ୍ତିକ ଷେତ୍ର ମହାସମୁଦ୍ର

ଛି ତଥା ବଢ଼ ସହର ହେଉଛି ମହାସମୁଦ୍ର ପାରମ୍ପରିକ କଳା ତଥା ସଂସ୍କୃତିର ଏକ କେନ୍ଦ୍ର ଭାବେ ବି ଏହି ସହରର ଦେଶ ନା ରହିଛି । ଖାସକରି ସିରପୁର ହେଉଛି ଏଠାକାର ଏକ ପ୍ରମନ୍ତ ସାଂସ୍କୃତିକ କେନ୍ଦ୍ର ; ଯାହାର ଆକର୍ଷଣରେ ଆକର୍ଷଣ ହୋଇ ବନ୍ଧୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାକୁ ବୁଲି ଆରଥାନ୍ତି । ଏଥୁସିତ ଏଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ରହିଛି ଅନେକ ମନ୍ଦିର, ସାଂସ୍କୃତିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ, ପାର୍କ ତଥା ମାର୍କେଟ ଇତ୍ୟାଦି ।

ନିକଟବର୍ତ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୂଳକ

ମହାସମୁଦ୍ରକୁ ବୁଲି ଆସୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାରେ ଅନେକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୂଳକମାନ ଦେଖିବାକୁ ପାଇପାରିବେ । ଯେମିତିକି- ବିରପୁର: ମହାନଦୀ ଅବାହିକାରେ ଅବସ୍ଥିତ ଛତ୍ରଶିଖର ସିରପୁର ହେଉଛି ଶ୍ଵାନୀୟ ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୂଳକ । ଏଠାକୁ ବୁଲି ଆସୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଁ ଧର୍ମ, ଜ୍ଞାନଧର୍ମ ତଥା ବୌଦ୍ଧଧର୍ମ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକାଧିକ ହୃଦୀ ଶ୍ଵାରକ ଦେଖିବାକୁ ପାଇପାରିବେ । ତା'ଛଡ଼ା ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗକୁତ ପବିତ୍ର ରାମ ମନ୍ଦିର ଓ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ମନ୍ଦିର । ସେହିପରି ବଲେଶ୍ଵର ମହାଦେବ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ଏଠାକାର ଅନ୍ୟତମ ଆକର୍ଷଣ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଏଠାରେ ଥିବା ବୁନ୍ଦିହାର ବି ଆଗଚ୍ଛକଙ୍କୁ ଅନେକ କିଛି ଅନୁଭୂତି ଦେଇଥାଏ । ତେଣୁ ଶାକ ବାତାବରଣରେ ଅବସ୍ଥିତ ସିରପୁରରେ କିଛି ସମୟ ବିତାଇ ମନକୁ ହାଲୁକା କରିବା ସହ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବଧାରରେ ଭିନ୍ନିଯିବାକୁ ଏଠାରେ ପ୍ରାୟତ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କର ଭିଡ଼ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ।

ଏଥୁସିତ ଏଠାରେ ରହିଥିବା କୋଦାର ଡ୍ୟାମ, ରାଜିମ କୁମ୍ବ, ରାଜିବ ଲୋଚନ ମନ୍ଦିର, ଖଲ୍ଲାରୀ ମନ୍ଦିର ଆଡ଼େ ବି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଲିଯାଇ କିଣିଚା ନିଆରା ଅନୁଭୂତି ସାହିତ୍ୟ ପାଇପାରିବେ । ସେହିପରି ଏଠାରେ ରହିଛି ଅନେକ ଶୋଟବଢ଼ ପାର୍କ ତଥା ମାର୍କେଟ, ଯେହିଁଠାରେ ବୁଲିବା ସହ ସୁଲଭ ଦରରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରୁ ଅନେକ କିଛି ଜିନିଷ କିମି ଆଶିପାରିବେ ।

ମହାସମୁଦ୍ରର ସଂସ୍କୃତି

ଏଠାକାର ସଂସ୍କୃତି ଦେଶ ଅନ୍ୟତମ । ଶ୍ଵାନୀୟ ଲୋକେ ବି ଦେଶ ଧର୍ମପରାୟନା । ଶିକ୍ଷା ହେଉ କି ସଂସ୍କୃତ ହେଉ ଅବା କଳା ସବୁଥିରେ ମହାସମୁଦ୍ରର ଅଧିବାସୀ ବେଶ ପାରଜମା । ତେଣୁ ଏଠାକୁ ବୁଲି ଆସୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୂଳକ ବୁଲିବା ସହ ଶ୍ଵାନୀୟ ଲୋକକଳାକୁ ମଧ୍ୟ ଅତି ନିକଟରୁ ଜାଣିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇପାରିବେ ।

କଳାସଂସ୍କୃତିର

ଷେତ୍ର ଭାବେ

ଜଣାଶୁଣା

ମହାସମୁଦ୍ର ହେଉଛି

ଛତ୍ରଶିଖର

ମହାସମୁଦ୍ର ଜିଲ୍ଲା

ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏକ ବଡ଼

ସହରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ

ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ଏଠାରେ

ରହିଛି ଅନେକ ମନ୍ଦିର, ସୃତିଶାରକୀ

ତଥା ସାଂସ୍କୃତିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ...



ମହାସମୁଦ୍ରର ଅର୍ଥନୀତି

ଏଠାକାର ଅର୍ଥନୀତି ମୁଖ୍ୟତଃ ବାଷପାସ ଓ ଖଣ୍ଡି ଖାଦ୍ୟାବାଦ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥାଏ । ଧାନଚାଷ ହେଉଛି ଏଠାକାର ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଚାଷ । ସେହିପରି ଏଠାକୁ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଧରଣର କଳାପଥର ମିଳିଥାଏ, ଯାହାକୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ଚାଲାଇ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିବାର ସୁଚନା ରହିଛି । ତା'ଛଡ଼ା ଏଠାରେ ଅନେକ ଶ୍ଵେତ କଟିଙ୍ଗ ପ୍ରୟକ୍ରି ବି ରହିଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କୁ କିଣିଚା ଭିନ୍ନ ଅନୁଭୂତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ।

କେବେ ଓ କେମିତି ଯିବେ

ବର୍ଷର ସବୁ ସମୟରେ ଏଠାକୁ ବୁଲିଯିବାର ସୁଯୋଗ ରହିଛି । ସେହିପରି ଏଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଗମନାଗମନର ବି ଭଲ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ଛତ୍ରଶିଖର ରାଜଧାନୀ ରାଯପୁରଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୫୫ କି.ମି., ବରଗଡ଼ାରୁ ୧୮୦ କି.ମି, ସମ୍ମଲପୁରଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୨୫୦ କି.ମି ଦୂରରେ ରହିଥିବା ମହାସମୁଦ୍ରକୁ ଯିବାପାଇଁ ଉତ୍ସମ ସଢ଼କପଥ, ରେଳପଥ ତଥା ଆକାଶପଥର ସୁବିଧା ରହିଛି ।





ଅନ୍ଧ ହେଡ଼ଷ୍ଟାଣ୍

ହେଡ଼ଷ୍ଟାଣ ବା ଗୋଡ଼ ଉପରକୁ କରି ହାତରେ ଅନେକେ ଚାଲି ପାରନ୍ତି । ତେବେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ହେଡ଼ଷ୍ଟାଣକୁ ଏକ ଭିନ୍ନ ତରିକାରେ କରି ଚର୍ଚାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ସେ ଗୋଡ଼ ଉପରକୁ କରି ହୁଇ ହାତରେ ଦୁଇଟି ଫୋରାର୍ମି କ୍ରୂର ଧରି କ୍ରତ ସାହାଯ୍ୟରେ ସଞ୍ଚଳନ ରଖି କରି ଚାଲି ପାରୁଛନ୍ତି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହଁ ସେ ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ମାତ୍ର ୪୭ ସେକେଣ୍ଟରେ ୧୦୦ ମିନେଟ ଦୌଡ଼ି ରେକର୍ଡ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ସେ ହେଡ଼ଷ୍ଟାଣ ଲଥୁପିଆର ତାମେରୁ ଜାଗେଯେ । ଛୋଟବେଳୁ ହେଲ୍ଲ ତାମେରୁ ଏହି ଭିନ୍ନ ତରିକାରେ ଚାଲିବା ଅଭ୍ୟାସ କରିଛନ୍ତି । କାରଣ ସେ ଥିଲେ ଭିକନ୍ଧନ । ସେ ଚାଲିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହି କାରଣରୁ ତାଙ୍କ ମା' ତାଙ୍କ

ପରିଭ୍ୟାଗ କରିଦେଇଥିଲେ । ଆଉ ତାଙ୍କ ଜେଜେବାପା ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ଆଦରରେ ଲାଲନପାଳନ କରି ବଡ଼ କଲେ । ତାଙ୍କ ଜେଜେବାପା କହନ୍ତି, ‘ସମସ୍ତଙ୍କର ବଞ୍ଚିବାର ଅଧିକାର ଅଛି’ ଆଉ ସେ ହେଲ୍ଲ ତାଙ୍କୁ ସବୁକିଛି କରିପାରିବାର ସାହସ ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ ସେ ହାତରେ ଚାଲିବା ଶିଖିଥିଲେ । ତେବେ ପରେ ଜଣେ ବଦାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର କରି କ୍ରତେସ୍ବ ଧରି ଗୋଡ଼ରେ ଚାଲିପାରିଲେ । ଏହାପରେ ସେ କ୍ରତେସ୍ବ ସାହାଯ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ଟିକ୍ କରିଥିଲେ । ଶେଷରେ କ୍ରତେସ୍ବ ସାହାଯ୍ୟରେ ହେଡ଼ଷ୍ଟାଣ କରି ଦୌଡ଼ି ରେକର୍ଡ କରିବାକୁ ବି ସମୟ ହେଲେ । ଏବେ ତାମେରୁ ଏକ ସର୍କରସରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି ।

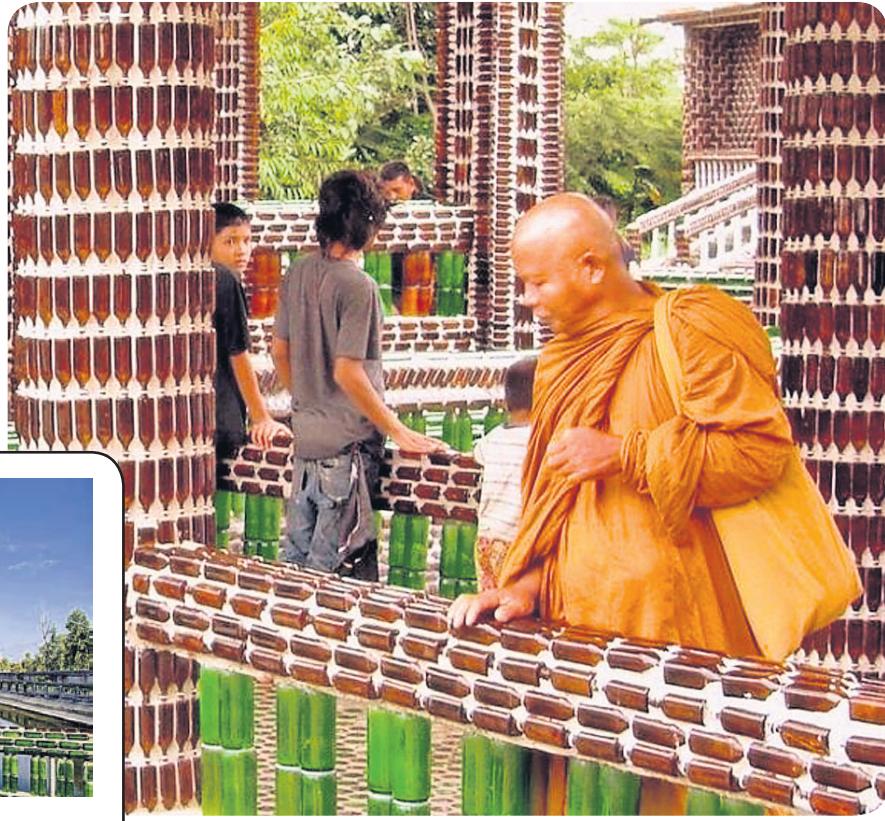
କାର୍ତ୍ତିନ କର୍ନର



ଶୁଣାଇ ବେବେ



ଆଠ ବର୍ଷର ‘ଶୁଗଲ ଦିନ’ କୌଟିଲ୍ୟ ଦିନେ
ଯାରା ଭାରତରେ ତା’ର ବିକଷଣ କୁଞ୍ଜ ପାଇଁ ଚହଳ
ପକାଇଥିଲା। ତେବେ ଜାଣନ୍ତି କି କେବଳ ‘ଶୁଗଲ
ଦିନ’ ନୁହେଁ, ଆମ ଦେଶରେ ଜଣେ ‘ଶୁଗଲ ଦିନରେ’
ବି ଅଛନ୍ତି। ପଞ୍ଚାବ, ପଂଚେହରାତ ସାହିବର ମାନୋଲା
ଗାଁରେ ରହୁଥିବା କୁଳଭିତ୍ତ କୌର ଭାରତର ‘ଶୁଗଲ
ଦିନରେ’ଭାବେ ପରିଚିତ। ୪୪ ବର୍ଷୀଯା କୁଳଭିତ୍ତଙ୍କ
ମିଥ୍ରା କଞ୍ଚୁଗରାତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ପାଇଁ ଯେକୌଣ୍ଠିପି ପିଶା
ପଚାରିଲେ ସେ ପଚାପର୍ବତ ଶୁଗଲ ଜଞ୍ଜିନ ଭଳି ଉତ୍ତର
ଦେଇପାରନ୍ତି। କୁଳଭିତ୍ତ ଜମିଦାର ପରିବାରର ଅଚିତ୍ତ।
ତାଙ୍କର ହିନ୍ଦୁ, ମୁସଲିମ, ଲଶାଇ, ଗୋବି, ଜହୁର ଆଦି
ଧର୍ମ ଉପରେ ଗଭୀର ଜ୍ଞାନ ଅଛି। ବିଜ୍ଞାନ ଧର୍ମରୂପଙ୍କ
ଉପଦେଶ ତାଙ୍କର ମୁହଁମୁହଁମନେ ଅଛି। ସବୁଗ୍ରହକର
ଜ୍ଞାନ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛି। ତେବେ ଜାଣି ଆଶ୍ରୟ୍ୟ
ହେବେ ଏତେ ଜ୍ଞାନର ଅଧ୍ୟକାରୀ କୁଳଭିତ୍ତ ମାତ୍ର
୪୯ ଶ୍ରେସୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ିପାରିଛନ୍ତି। ପାରିବାରିକ ସମସ୍ୟା
ଯୋଗୁ ସେ ଅଧିକ ପଡ଼ିପାରି ନ ଥିଲେ। କୁଳଭିତ୍ତଙ୍କର
ସ୍ଵରଶ ଶକ୍ତି ବେଶ ପ୍ରକଳନ ସେ ଯାହା ଥରେ ଶୁଣନ୍ତି
ଓ ଯେଉଁ ବହି ଥରେ ପଡ଼ିବି ସବୁଦିନ ପାଇଁ ମନେ
ରହିଯାଏ। ସେ କୁହାନ୍ତି, “ପିଲାଦିନେ ଆଗରାରେ
ରହିବାବେଳେ ବାପାଙ୍କ ସାଙ୍ଗ ଘରକୁ ଆସି ବାପାଙ୍କ
ସହ ବିଜ୍ଞାନ ଧର୍ମ ବିଷୟରେ କଥା ହେଉଥିଲେ। ଆମେ
ତାଙ୍କ ପାଖରେ ବସି ସେବକୁ ଶୁଗଲଥିଲୁ। ସେବକୁ କଥା
ମୋର ଆଜି ବି ମନେ ଅଛି” ତା’ ଛତା ସେ ବିଜ୍ଞାନ
ବହି ଯେମିତି କି ହିନ୍ଦୁଅନ୍ତର୍ମାଣ, ହିନ୍ଦୁଅନ୍ତର୍ମିଆ,
ଡିସକତରୀ ଅନ୍ତର୍ମିଆ, ଡିସକତରୀ ଅନ୍ତର୍ମାଣ
ଆଦି ପଡ଼ିପାରିଛନ୍ତି। ବିଜ୍ଞାନ ଧର୍ମ ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିବା ପାଇଁ
୨୨ ବର୍ଷ ବିଜ୍ଞାନ ଲିଟରେଚର ପଡ଼ିପାରିଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ ଘରେ
ଏକ ଛୋଟ ଲାଇବ୍ରେଗୀ ଦେଖିବାକୁ ଦିଲେ। ଧର୍ମ
ଉପରେ ପିଧର୍ତ୍ତ କରିବାକୁ ତାଙ୍କର ଲଜ୍ଜା ଅଛି।



ମଧ୍ୟ ବୋତଳରେ ଉଦ୍‌ବ୍ୟ ପାଦିର

ପୃଥିବୀରେ ଥାରା ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ବୌଦ୍ଧଧର୍ମ ଅନ୍ୟତମ। ଏହି ଧର୍ମ ପ୍ରତି ସାରା ପୃଥିବୀରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଓ ସମ୍ମାନ ରହିଛି। ବୌଦ୍ଧ ମନ୍ଦିରରେ ପୂଜା କରୁଥୁବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସାଧାରଣତଃ ଭିଷ୍ମକ
କୁହାଯାଏ । ସେମାନେ ବହୁତ ନିଷ୍ଠାର ସହ ଜୀବନଯାପନ କରନ୍ତି । ମଦ, ମାସତାରୁ ସେମାନେ
ବହୁତ ଦୂରରେ । ହେଲେ ଏମିତି ଏକ ବୌଦ୍ଧ ମନ୍ଦିର ଥିଛି, ଯେଉଁଠି ଦେଖୁବାକୁ ମିଳିବ ଲକ୍ଷ
ଲକ୍ଷ ମଦ ଦୋତଳ । ଏକଥା ଶୁଣି ନିଶ୍ଚୟ ସେହି ମନ୍ଦିର ଓ ସେଠାକାର ପୂଜକଙ୍କ ଉପରେ
ଖରାପ ଭାବନା ଆସିବ । ତେବେ ପ୍ରକୃତ କଥା ହେଉଛି ଏହି ବୌଦ୍ଧ ମନ୍ଦିର ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ମଦ
ବୋତଳରେ ଟିଆରି । ସାଧାରଣତଃ ଲୋକେ ମଦ ପିଇବା ପରେ ବୋତଳ ଫିଙ୍ଗ ଦିଅନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ଥାଇଲାଣ୍ଡରେ ଏହି ବୋତଳ ସଂଗ୍ରହ କରି ତାକୁ ରିସାଇକଲ କରି ସେଥିରେ ଏହି
ମନ୍ଦିର ଟିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରେ ଯେ, ଯଦି କିନ୍ତୁଧାରା ସକାରାମକ ତେବେ
ନିକାରାମ୍ବକଟାକୁ ବି ବଦଳାଇ ଦିଆଯାଇପାରେ । ବୌଦ୍ଧ ଭିଷ୍ମକମାନେ ମଦ ବୋତଳରେ
ମନ୍ଦିର ଗଢି ତାକୁ ସକାରାମକ ବୁଝ ଦେଇଛନ୍ତି । ବିଶେଷକରି ସମୁଦ୍ରରେ ବହୁଥୁବା ମଦ
ବୋତଳର ଆବର୍ଜନାକୁ ନେଇ ବୌଦ୍ଧ ଭିଷ୍ମକମାନେ ଟିକିତ ହୋଇ ସେହି ମଦ ବୋତଳ
ସଂଗ୍ରହ କରି ତାକୁ ମନ୍ଦିର ଗଢିବାରେ ବିନିଯୋଗ କଲେ । ଥାଇଲାଣ୍ଡର ସିଂହେଟ ପ୍ରାକ୍ତରେ
ଟିଆରି ଉନ୍ନତ ମନ୍ଦିରର ନାମ ହେଉଛି ‘ଡ୍ରାଗ ପ ମହା ଚେଦି କେଡ୍ର’ । ଏହି ମନ୍ଦିରର ନିର୍ମାଣର
ପ୍ରାୟ ୧୦ ଲକ୍ଷ ମଦ ବୋତଳରେ ଟିଆରି । ଅଥ୍ୟରେ ସବୁଜ ଓ ମାଟିଆ ରଙ୍ଗ ମଦ
ବୋତଳକୁ ଅନୁକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । କାହା ବୋତଳରେ ଟିଆରି କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦିରର
ସୌନ୍ଦର୍ୟ ଦ୍ଵାରା କରିଥାଏ । ମନ୍ଦିରର ବାଥରୁମଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପ୍ରାର୍ଥନା ଗୃହ ସରୁକିଛି
ମଦ ବୋତଳରେ ଟିଆରି । ଏହା ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଦାର୍ଶନିକ ପ୍ଲାକରେ ପରିଣିତ ହୋଇଯାଇଛି

ବାର୍ତ୍ତାଶର ଇକୋଫ୍ଲେଣ୍ଡ୍ । କାର୍ଯ୍ୟ

ପରିବେଶ ପ୍ରଦୂଷଣକୁ ନଜରରେ ରଖି ବିତ୍ତିନୀ
ଇକୋପ୍ରେଣ୍ଟଲୀ ଜୀବିଷ ତିଆରି ହେଉଛି । ଆଉ
କେରଳ ଥୁରୁଭାନ୍ତପୁରମାର ବାର୍ତ୍ତନ ହିଲ୍ପ୍‌
ସରକାରୀ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କଲେଜର ଛାତ୍ରମାନେ
ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ଏମିତି ଏକ ଇକୋପ୍ରେଣ୍ଟଲୀ
କାର, ଯାହା ଚର୍ଚାର ବିଷୟ ପାଇଛି । କାରଣ ଏ
ହେଉଛି ପୃଥ୍ବୀର ପ୍ରଥମ ୧୦୦% ଇକୋପ୍ରେଣ୍ଟଲୀ
ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକ କାର । ଏହି ଶତପତ୍ରିଶ
ଇକୋପ୍ରେଣ୍ଟଲୀ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକ କାରଟି ବାହ୍ୟରେ
ତିଆରି । ଛାତ୍ରମାନେ ଉଚ୍ଚ କାରକୁ ଶୈଳ ଇକୋ
ମାରାନ୍ତ କରିବାକୁ ଅଶ୍ଵ ଗ୍ରହଣ କରିବା
ପାଇଁ ତିଆରି କରିଥିଲେ । ଏଥରେ ବୁଝି ସିରି
ଅଛି । ରାତଙ୍କିଶ୍ଵର ନାହିଁ ୩ ରେମିପର ନ୍ୟରହାତ

ହୋଇଛି ଓ ୩୪ ସିସିର ଲ୍ୟାନ୍‌ଡିମ୍ ଲାଗିଛି, ଯାହା କି ଲକ୍ଷନ ବଞ୍ଚାଇଥାଏ । ରିସର୍ଚ୍ ଟିମ୍‌ର ସଦବ୍ୟ କହନ୍ତି, ଏହା ଅଚେ

ମୋବାଇଲ୍ ସେକ୍ଟରର ସବୁଠାରୁ ଭଲ କାରୁ ମୁହଁଛେଁ, କିନ୍ତୁ ତିଆରି କରିଛେବ । ଏହି କାରୁ ମାଡେଲରୁ ବଡ଼ କାରୁ ଏହା ଏକ ଉଦ୍‌ଘରଣ ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲଜୋପ୍ରେଣ୍ଟଲୀ କାରୁ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରେରଣା ପାଇବେ ।

